

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping) และเกณฑ์การประเมินในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา และการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น ด้วยการนำแผนที่ผลลัพธ์ดังกล่าวไปทดลองใช้กับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ซึ่งจะสรุปผลและอภิปรายผลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์และเกณฑ์การประเมินในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

1. รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มี 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา (ระดับประถมศึกษา)

1.2 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา (ระดับมัธยมศึกษา)

1.3 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา (ระดับอุดมศึกษา)

2. การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

ตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

การนำแผนที่ผลลัพธ์ไปทดลองใช้กับสถาบันศึกษาระดับละ 2 สถาบัน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาที่ต้องการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษา โดยการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการพัฒนาความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามรูปแบบของแผนที่ผลลัพธ์กับเกณฑ์ประเมินที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งในแต่ละสถาบันการศึกษาอาจมีการดำเนินงานหรือให้ความสำคัญกับแผนงานและกิจกรรมในการพัฒนานักกีฬาที่แตกต่างกันไป ตามแผนที่ผลลัพธ์ของแต่ละสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และระยะเวลาของวิจัย ผู้วิจัยจึงสรุปผลและการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ กับการพัฒนาเกณฑ์การประเมินรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ และตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ด้วยเกณฑ์การประเมินที่พัฒนาขึ้น โดยมีการสรุปผล ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

1. รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

1.1 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา (ระดับประถมศึกษา)

การพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนของแผนที่ผลลัพธ์ ซึ่งมี 12 ขั้นตอนย่อย โดยแต่ละขั้นตอนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน ที่สามารถส่งต่อในระดับมัธยมศึกษาได้ เพื่อให้เกิดการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับนี้ ซึ่งมีรูปแบบโดยสังเขป ดังนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับประถมศึกษา คือ “นักกีฬาว่ายน้ำมีพัฒนาการด้าน จิตใจ ทักษะ และสังคม ได้รับการสนับสนุนและแรงจูงใจจากภาคีหุ้นส่วน มีการเสริมสร้างประสบการณ์ในการแข่งขัน และมีระบบการบริหารจัดการที่ดี”

ขั้นตอนย่อยที่ 2 การกำหนดพันธกิจเป็นการกำหนดแผนงาน โครงการที่สามารถจะทำให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยเน้น 5 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนการสอนว่ายน้ำ 2) การพัฒนาขีดความสามารถทางทักษะ จิตใจ สังคม 3) การพัฒนาบุคลากร 4) การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน และ 5) การบริหารจัดการที่ดี

ขั้นตอนย่อยที่ 3 การกำหนดภาคีหุ้นส่วน ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจะเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนที่แผนงาน โครงการเข้าไปทำงานด้วย โดยหุ้นส่วนจะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมทำให้แผนงาน โครงการนั้น ดำเนินสู่เป้าหมายด้วยดี ซึ่งภาคีหุ้นส่วนในระดับนี้ ประกอบด้วย 5 กลุ่มภาคี คือ 1) กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน 2) กลุ่มชมรมหรือสโมสรโรงเรียน (คณะกรรมการบริหารชมรม สโมสร, ประธานชมรม, ผู้จัดการทีม) 3) กลุ่มครูอาจารย์ผู้สอนหรือครูอาจารย์ที่ปรึกษา 4) กลุ่มผู้ฝึกสอน และ 5) กลุ่มผู้ปกครอง และมีภาคียุทธศาสตร์ ที่ให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเป็นครั้งคราว ประกอบด้วย

1) สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) กรมพลศึกษา 3) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น 4) สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย 5) สมาคมกีฬาจังหวัด 6) การกีฬาแห่งประเทศไทย และ 7) ผู้สนับสนุน

ขั้นตอนย่อยที่ 4 การกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วน เพื่อให้ทุกภาคีหุ้นส่วนนั้นมีพฤติกรรม กิจกรรม และความสัมพันธ์ ให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะส่งผลต่อพันธกิจและวิสัยทัศน์ในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ การจัดสวัสดิการ การมีส่วนร่วมในแผนงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ การสร้างนักกีฬาหน้าใหม่ การมีส่วนร่วมหรือชักจูงภาคีอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การสนับสนุนด้านการเรียนและการกีฬา การสร้างแรงจูงใจ การจัดระบบให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา มีแผนและระดับขั้นของการฝึกซ้อม หรือเทคนิคการฝึกซ้อม ใส่ใจด้านโภชนาการ การเผยแพร่ข่าวสาร การติดตามการดำเนินงาน และการเป็นที่ปรึกษาหรือการให้คำแนะนำกับทางโรงเรียน

ขั้นตอนย่อยที่ 5 การกำหนดเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วน ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในแต่ละภาคีหุ้นส่วนที่กำหนดไว้นั้นมีการปฏิบัติตามกฎทางแล้วหรือไม่ ซึ่งเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้า จะมีระดับของการเกิดขึ้นจากง่ายไปยากตามลำดับ แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Expect to See) ประกอบด้วย 1) การกำหนดนโยบายและแผนส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา 2) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) ประกอบด้วย 1) กำหนดระเบียบการเรียนที่เหมาะสมกับนักกีฬาวัยน้ำ 2) การพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา และ 3) การบริการสนับสนุนในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง และระดับที่ถ้าเกิดขึ้นได้ก็ดี (Love to See) ประกอบด้วย 1) มีส่วนร่วมในการวางแผน ติดตาม ประเมินผล และ 2) ประสบความสำเร็จการเรียนและแข่งขันว่ายน้ำ

ขั้นตอนย่อยที่ 6 การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เป็นยุทธศาสตร์ที่จะใช้ในการดำเนินการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ มี 5 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนประถมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มและขยายฐานนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนประถมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนประถมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียน

ประถมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนประถมศึกษา

ขั้นตอนย่อยที่ 7 การดำเนินการของโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการปฏิบัติหรือการดำเนินงานเพื่อเกื้อหนุนหรือส่งเสริมการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนให้ดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาคีหุ้นส่วนและการศึกษาดูงาน การจัดเสวนา สัมมนา การร่วมมือกับผู้มีอำนาจในการจัดการหรือดำเนินการ และให้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนในการวางแผนงาน การประชุมร่วมกับภาคีหุ้นส่วนอย่างต่อเนื่อง การตรวจสอบการดำเนินงาน การนำเสนอผลงานที่ประสบความสำเร็จหรือการปรับปรุงในสิ่งที่ปัญหาพร้อมกับภาคีหุ้นส่วน การจัดระบบข้อมูล การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การปรับแนวคิดหรือการคิดนอกกรอบ และการรับฟังความคิดจากผู้มีประสบการณ์ การติดตามความก้าวหน้าและรายงานการดำเนินการเป็นระยะ ๆ

ขั้นตอนย่อยที่ 8 การจัดลำดับในการติดตาม ประกอบด้วย 1) การจัดลำดับในการติดตาม ประกอบด้วย การติดตามพฤติกรรมภาคีหุ้นส่วน การติดตามแผนงานยุทธศาสตร์ และการติดตามการดำเนินของโรงเรียน 2) ผู้ให้ข้อมูล 3) จุดประสงค์ของการใช้ข้อมูล 4) ใช้ข้อมูลการติดตามเมื่อไร 5) ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล 6) ความถี่ของการติดตาม 7) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 8) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนย่อยที่ 9 แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) ช่วงเวลาของการประเมิน 2) ทีมการประเมิน 3) ภาคีหุ้นส่วน 4) ผลลัพธ์ที่ทำนายของภาคีหุ้นส่วน 5) ผลการประเมินในภาพรวม 6) การอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น 7) ปัจจัยและบุคคลที่มีผลการเปลี่ยนแปลง 8) หลักฐานและเอกสารอ้างอิง 9) การเปลี่ยนแปลงที่นอกเหนือจากความคาดหมาย และ 10) บทเรียน

ขั้นตอนย่อยที่ 10 แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) แผนงานยุทธศาสตร์ 2) ช่วงเวลาการประเมิน 3) ทีมประเมิน 4) ยุทธศาสตร์ 5) โครงการหรือกิจกรรม 6) ประสิทธิภาพของแผนงาน 7) ผลงานที่ปรากฏของแผนงาน 8) ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเพื่อการติดตามและปรับปรุง 9) บทเรียนที่ควรระวัง และ 10) ช่วงเวลาของการติดตามครั้งต่อไป

ขั้นตอนย่อยที่ 11 แบบบันทึกการดำเนินงานพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็น แบบบันทึกสำหรับใช้บันทึกในการประชุมติดตามงาน ข้อมูลที่บันทึกจะเป็นทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีแนวทางการปฏิบัติตามกระบวนการแผนที่ผลลัพธ์ 8 ประการ คือ 1) การค้นหาสิ่งใหม่ ๆ 2) การรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และเสนอแนะ 3) การสร้างโอกาสการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและมีบทบาทสูงสุด 4) การทบทวนแผนงานและการดำเนินงาน 5) การตรวจสอบสิ่งที่ดำเนินการอยู่เพื่อเพิ่มคุณค่า 6) การแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้กับโลกภายนอก 7) การทดลองสิ่งใหม่ ๆ และ 8) การสร้างโอกาสให้กับการสะท้อนความเห็นในการทำงาน

ขั้นตอนย่อยที่ 12 แผนการประเมินผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จะระบุถึงประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล ประกอบด้วย 1) ผู้ใช้ผลการประเมิน การใช้ผลการประเมิน และช่วงเวลาดำเนินการประเมิน 2) คำถามการประเมิน 3) แหล่งข้อมูล 4) วิธีการประเมิน 5) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน 6) ผู้ประเมิน 7) ระยะเวลาในการประเมิน และ 8) งบประมาณ

1.2 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา (ระดับมัธยมศึกษา)

การพัฒนาแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนของแผนที่ผลลัพธ์ ซึ่งมี 12 ขั้นตอนย่อย โดยแต่ละขั้นตอนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน ที่สามารถพัฒนาต่อยอดจากระดับประถมศึกษา และส่งต่อไปในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในระดับนี้ ซึ่งมีรูปแบบโดยสังเขป ดังนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา คือ “นักกีฬาว่ายน้ำมีการพัฒนาขีดความสามารถด้านทักษะ สมรรถภาพทางกาย จิตใจ และสังคม ด้วยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นระบบ พร้อมพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติและนานาชาติ โดยได้รับการสนับสนุนและแรงจูงใจ จากภาคีหุ้นส่วน และมีกลยุทธ์ในการบริหารจัดการที่ดี”

ขั้นตอนย่อยที่ 2 การกำหนดพันธกิจเป็นการกำหนดแผนงาน โครงการที่สามารถจะทำให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยเน้น 6 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนการสอนว่ายน้ำ 2) การพัฒนาขีดความสามารถด้วยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเหมาะสม 3) การพัฒนานุเคราะห์ 4) การจัดระบบการศึกษาที่เอื้อต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน 5) การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน และ 6) การบริหารจัดการที่เป็นระบบ

ขั้นตอนย่อยที่ 3 การกำหนดภาคีหุ้นส่วนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจะเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียน ที่แผนงาน โครงการของพันธกิจเข้าไปทำงานด้วย โดยหุ้นส่วนจะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมทำให้แผนงาน โครงการตามพันธกิจนั้นๆ ดำเนินสู่เป้าหมายด้วยดี ซึ่งภาคีหุ้นส่วนในระดับนี้ ประกอบด้วย 5 กลุ่มภาคี คือ 1) กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน 2) กลุ่มชมรมหรือสโมสรโรงเรียน (คณะกรรมการบริหารชมรม สโมสร, ประธานชมรม, ผู้จัดการทีม) 3) กลุ่มครูอาจารย์ผู้สอนหรือครูอาจารย์ที่ปรึกษา 4) กลุ่มผู้ฝึกสอน และ 5) กลุ่มผู้ปกครอง และมีภาคียุทธศาสตร์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเป็นครั้งคราว ประกอบด้วย 1) สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) กรมพลศึกษา 3) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น 4) สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย 5) สมาคมกีฬาจังหวัด 6) การกีฬาแห่งประเทศไทย และ 7) ผู้สนับสนุน

ขั้นตอนย่อยที่ 4 การกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนเพื่อให้ทุกภาคีหุ้นส่วนนั้นมีพฤติกรรม กิจกรรม และความสัมพันธ์ ให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะส่งผลต่อพันธกิจในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ การจัดสวัสดิการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การสร้างนักกีฬาวัยน้ำใหม่ การมีส่วนร่วมหรือชักจูงภาคีอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การสนับสนุนด้านการเรียนและการกีฬา การสร้างแรงจูงใจ การจัดระบบให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ปลูกฝังค่านิยม และทัศนคติ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา มีแผนและระดับขั้นของการฝึกซ้อมหรือเทคนิคการฝึกซ้อม การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา การเผยแพร่ข่าวสาร การติดตามการดำเนินงาน และการเป็นที่ปรึกษาหรือการให้คำแนะนำกับทางโรงเรียน

ขั้นตอนย่อยที่ 5 การกำหนดเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วน ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในแต่ละภาคีหุ้นส่วนที่กำหนดไว้นั้นมีการปฏิบัติตามถูกทางแล้วหรือไม่ ซึ่งเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้า จะมีระดับของการเกิดขึ้นจากง่ายไปยากตามลำดับ แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Expect to See) ประกอบด้วย 1) การกำหนดนโยบายและแผนส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา 2) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ระดับที่อยากจะทำให้เกิดขึ้น (Like to See) ประกอบด้วย 1) กำหนดระเบียบการเรียนที่เหมาะสมกับนักกีฬาวัยน้ำ 2) การพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา 3) การบริการสนับสนุนในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง และ 4) การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม และระดับที่ถ้าเกิดขึ้นได้ก็ดี (Love to See) ประกอบด้วย 1) มีส่วนร่วมในการวางแผน ติดตาม ประเมินผล และ 2) การประสบความสำเร็จ การเรียนและแข่งขันวายน้ำ

ขั้นตอนย่อยที่ 6 การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อหายุทธศาสตร์ที่จะใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ มี 5 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำในระดับมัธยมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มและขยายฐานนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนย่อยที่ 7 การดำเนินการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เป็นการปฏิบัติหรือการดำเนินงานเพื่อเกื้อหนุนหรือส่งเสริมการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนให้ดำเนินการตามแผนงาน

หรือโครงการใดอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาคี
หุ้นส่วน และการศึกษาดูงาน การจัดเสวนา สัมมนา การร่วมมือกับผู้มีอำนาจในการจัดการหรือ
ดำเนินการ และให้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนในการวางแผนงาน การประชุมร่วมกับภาคี
หุ้นส่วนอย่างต่อเนื่อง การตรวจสอบการดำเนินงาน การนำเสนอผลงานที่ประสบความสำเร็จหรือ
การปรับปรุงในสิ่งที่เป็นปัญหาร่วมกับภาคีหุ้นส่วน การจัดระบบข้อมูล การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การปรับแนวคิดหรือการคิดนอกกรอบ และการรับฟังความคิดเห็นจาก
ผู้มีประสบการณ์ การติดตามความก้าวหน้า และรายงานการดำเนินการเป็นระยะ ๆ

ขั้นตอนย่อยที่ 8 การจัดลำดับการติดตามในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

- 1) การจัดลำดับในการติดตาม ประกอบด้วย การติดตามพฤติกรรมภาคีหุ้นส่วน การติดตามแผนงาน
ยุทธศาสตร์ และการติดตามการดำเนินของโรงเรียน 2) ผู้ให้ข้อมูล 3) จุดประสงค์ของการใช้ข้อมูล
4) ใช้ข้อมูลการติดตามเมื่อไร 5) ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล 6) ความถี่ของการติดตาม 7) วิธีการเก็บ
รวบรวมข้อมูล และ 8) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนย่อยที่ 9 แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียน

- ระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 1) ช่วงเวลาของการประเมิน 2) ทีมการประเมิน 3) ภาคีหุ้นส่วน
4) ผลลัพธ์ที่ทำนายของภาคีหุ้นส่วน 5) ผลการประเมินในภาพรวม 6) การอธิบายการเปลี่ยนแปลง
ที่เกิดขึ้น 7) ปัจจัยและบุคคลที่มีผลการเปลี่ยนแปลง 8) หลักฐานและเอกสารอ้างอิง 9) การเปลี่ยนแปลง
ที่นอกเหนือจากความคาดหมาย และ 10) บทเรียน

ขั้นตอนย่อยที่ 10 แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียนระดับ

- มัธยมศึกษา ประกอบด้วย 1) แผนงานยุทธศาสตร์ 2) ช่วงเวลาการประเมิน 3) ทีมประเมิน
4) ยุทธศาสตร์ 5) โครงการหรือกิจกรรม 6) ประสิทธิภาพของแผนงาน 7) ผลงานที่ปรากฏของ
แผนงาน 8) ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเพื่อการติดตามและปรับปรุง 9) บทเรียนที่ควรระวัง และ
10) ช่วงเวลาของการติดตามครั้งต่อไป

ขั้นตอนย่อยที่ 11 แบบบันทึกการดำเนินงานพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในโรงเรียนระดับ

- มัธยมศึกษาซึ่งเป็น แบบบันทึกสำหรับใช้บันทึกในการประชุมติดตามงาน ข้อมูลที่บันทึกจะเป็นทั้ง
ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยมีแนวทางการปฏิบัติตามกระบวนการแผนที่ผลลัพธ์ 8 ประการ
คือ 1) การค้นหาสิ่งใหม่ ๆ 2) การรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และเสนอแนะ 3) การสร้างโอกาส
การสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและมีบทบาทสูงสุด 4) การทบทวนแผนงานและการดำเนินงาน
5) การตรวจสอบสิ่งที่ดำเนินการอยู่เพื่อเพิ่มคุณค่า 6) การแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้กับโลกภายนอก
7) การทดลองสิ่งใหม่ ๆ และ 8) การสร้างโอกาสให้กับการสะท้อนความเห็นในการทำงาน

ขั้นตอนย่อยที่ 12 แผนการประเมินผลผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จะระบุถึงประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล ประกอบด้วย 1) ผู้ใช้ผลการใช้ผล และช่วงเวลาใช้ผลการประเมิน 2) คำถามการประเมิน 3) แหล่งข้อมูล 4) วิธีการประเมิน 5) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน 6) ผู้ประเมิน 7) ระยะเวลาในการประเมิน และ 8) งบประมาณ

1.3 รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา (ระดับอุดมศึกษา)

การพัฒนาแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในระดับอุดมศึกษาที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนของแผนที่ผลลัพธ์ ซึ่งมี 12 ขั้นตอนย่อย โดยแต่ละขั้นตอนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน ที่ต่อยอดมาจากระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในระดับนี้ ซึ่งมีรูปแบบโดยสังเขปดังนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในระดับอุดมศึกษา คือ “นักกีฬาวัยน้ำได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ และนานาชาติจากการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน โดยมีระบบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด มีการจัดสวัสดิการที่เหมาะสม และการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ”

ขั้นตอนย่อยที่ 2 การกำหนดพันธกิจเป็นการกำหนดแผนงาน โครงการที่สามารถจะทำให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยเน้น 8 ด้าน คือ 1) การกำหนดนโยบายและเป้าหมาย 2) การจัดระบบการศึกษาที่เอื้อต่อนักกีฬาวัยน้ำ 3) การใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างครอบคลุมเป็นระบบ 4) การพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬา 5) การพัฒนานุเคราะห์ 6) การจัดสวัสดิการที่เหมาะสม 7) การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน และ 8) การบริหารจัดการที่เป็นระบบ

ขั้นตอนย่อยที่ 3 การกำหนดภาคีหุ้นส่วนในระดับอุดมศึกษา จะเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ที่แผนงาน โครงการของพันธกิจเข้าไปทำงานด้วย โดยหุ้นส่วนจะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมทำให้แผนงาน โครงการตามพันธกิจนั้นดำเนินสู่เป้าหมายด้วยดี ซึ่งภาคีหุ้นส่วนในระดับนี้ ประกอบด้วย มี 6 กลุ่มภาคี คือ 1) กลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัย 2) กลุ่มชมรมหรือสโมสรมหาวิทยาลัย (คณะกรรมการบริหารชมรม สโมสร, ประธานชมรม, ผู้จัดการทีม) 3) กลุ่มอาจารย์ผู้สอน 4) กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 5) กลุ่มผู้ฝึกสอน และ 6) กลุ่มบุคลากรสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา และมีภาควิทยาศาสตร์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเป็นครั้งคราว ประกอบด้วย กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอุดมศึกษา สมคมวายนน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ เพื่อน ผู้ตัดสิน และผู้สนับสนุน (Sponsors)

ขั้นตอนย่อยที่ 4 การกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วน เพื่อให้ทุกภาคีหุ้นส่วนนั้นมีพฤติกรรม กิจกรรม และความสัมพันธ์ ให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะส่งผลต่อพันธกิจในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ประกอบด้วย การกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณ และวัสดุ อุปกรณ์ การจัดสวัสดิการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การมีส่วนร่วมหรือชักจูงภาคีอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การสนับสนุนด้านการเรียนและการกีฬา การสร้างแรงจูงใจ การจัดระบบให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ปลุกฝังค่านิยมและทัศนคติ มีแผนและระดับขั้นของการสอนหรือเทคนิคการสอน การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างครอบคลุมเป็นระบบ การเผยแพร่ข่าวสาร การติดตามการดำเนินงาน และการเป็นที่ปรึกษา หรือการให้คำแนะนำกับทางมหาวิทยาลัย

ขั้นตอนย่อยที่ 5 การกำหนดเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วน ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในแต่ละภาคีหุ้นส่วนที่กำหนดไว้นั้นมีการปฏิบัติตามถูกทางแล้วหรือไม่ ซึ่งเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้า จะมีระดับของการเกิดขึ้นจากง่ายไปยากตามลำดับ แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Expect to See) ประกอบด้วย 1) การกำหนดนโยบายและแผน ส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา 2) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ระดับที่อยากจะทำให้เกิดขึ้น (Like to See) ประกอบด้วย 1) กำหนดระเบียบการเรียนที่เหมาะสมกับนักกีฬาวัยน้ำ 2) การพัฒนานักกีฬา อย่างเป็นระบบ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา และ 3) การบริการสนับสนุนในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง 4) การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาที่เป็นระบบ และ 5) มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และระดับที่ถ้าเกิดขึ้นได้ก็ดี (Love to See) ประกอบด้วย 1) มีส่วนร่วมในการวางแผน ติดตาม ประเมินผล และ 2) ประสบความสำเร็จการเรียนและแข่งขันวายน้ำ

ขั้นตอนย่อยที่ 6 การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในอุดมศึกษา เพื่อหายุทธศาสตร์ที่จะใช้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ มี 5 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำในระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มและขยายฐานนักกีฬาวัยน้ำในระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำในระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำในระดับอุดมศึกษา

ขั้นตอนย่อยที่ 7 การดำเนินการของระดับอุดมศึกษา เป็นการปฏิบัติหรือการดำเนินงาน เพื่อเกื้อหนุนหรือส่งเสริมการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนให้ดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาคีหุ้นส่วน และ การศึกษาดูงาน การจัดเสวนา สัมมนา การร่วมมือกับผู้มีอำนาจในการจัดการหรือดำเนินการ และ ให้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนในการวางแผนงาน การประชุมร่วมกับภาคีหุ้นส่วนอย่างต่อเนื่อง การตรวจสอบการดำเนินงาน การนำเสนอผลงานที่ประสบความสำเร็จหรือการปรับปรุงในสิ่งที่ เป็นปัญหาร่วมกับภาคีหุ้นส่วน การจัดระบบข้อมูล การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น การปรับแนวคิดหรือการคิดนอกกรอบ และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ การติดตามความก้าวหน้า และรายงานการดำเนินการเป็นระยะ ๆ

ขั้นตอนย่อยที่ 8 การจัดลำดับในการติดตามระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) การจัด ลำดับในการติดตาม ประกอบด้วย การติดตามพฤติกรรมภาคีหุ้นส่วน การติดตามแผนงานยุทธศาสตร์ และการติดตามการดำเนินของอุดมศึกษา 2) ผู้ให้ข้อมูล 3) จุดประสงค์ของการใช้ข้อมูล 4) ใช้ข้อมูล การติดตามเมื่อไร 5) ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล 6) ความถี่ของการติดตาม 7) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 8) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนย่อยที่ 9 แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำใน ระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) ช่วงเวลาของการประเมิน 2) ทีมการประเมิน 3) ภาคีหุ้นส่วน 4) ผลลัพธ์ที่ทำนายของภาคีหุ้นส่วน 5) ผลการประเมินในภาพรวม 6) การอธิบายการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้น 7) ปัจจัยและบุคคลที่มีผลการเปลี่ยนแปลง 8) หลักฐานและเอกสารอ้างอิง 9) การเปลี่ยนแปลง ที่นอกเหนือความคาดหมาย และ 10) บทเรียน

ขั้นตอนย่อยที่ 10 แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) แผนงานยุทธศาสตร์ 2) ช่วงเวลาการประเมิน 3) ทีมประเมิน 4) ยุทธศาสตร์ 5) โครงการหรือกิจกรรม 6) ประสิทธิภาพของแผนงาน 7) ผลงานที่ปรากฏของแผนงาน 8) ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเพื่อการติดตามและปรับปรุง 9) บทเรียนที่ควรระวัง และ 10) ช่วงเวลา ของการติดตามครั้งต่อไป

ขั้นตอนย่อยที่ 11 แบบบันทึกการดำเนินงานพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศใน ระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็น แบบบันทึกสำหรับใช้บันทึกในการประชุมติดตามงาน ข้อมูลที่บันทึก จะเป็นทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีแนวทางการปฏิบัติตามกระบวนการแผนที่ผลลัพธ์ 8 ประการ คือ 1) การค้นหาสิ่งใหม่ ๆ 2) การรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ 3) การสร้าง โอกาสการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและมีบทบาทสูงสุด 4) การทบทวนแผนงานและการดำเนินงาน 5) การตรวจสอบสิ่งที่ดำเนินการอยู่เพื่อเพิ่มคุณค่า 6) การแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้กับโลกภายนอก 7) การทดลองสิ่งใหม่ ๆ และ 8) การสร้างโอกาสให้กับการสะท้อนความเห็นในการทำงาน

ขั้นตอนย่อยที่ 12 แผนการประเมินผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในระดับอุดมศึกษา จะระบุถึงประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล ประกอบด้วย

- 1) ผู้ใช้ผลการประเมิน การใช้ผลการประเมิน และช่วงเวลาใช้ผลการประเมิน 2) คำถามการประเมิน
- 3) แหล่งข้อมูล 4) วิธีการประเมิน 5) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน 6) ผู้ประเมิน 7) ระยะเวลาในการประเมิน และ 8) งบประมาณ

2. การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

การพัฒนาเกณฑ์การประเมิน ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์จากรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ซึ่งพบว่า มี 4 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด รวม 151 เกณฑ์ปฏิบัติ โดยศึกษากระบวนการทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) เป็นตัวกำหนดกรอบตัวชี้วัด ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) สรุปพอสังเขป ได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการศึกษาของนักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด รวม 25 เกณฑ์การปฏิบัติ ได้แก่ 1) การกำหนดระเบียบการเรียนนักกีฬา 2) การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา 3) การเข้าเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬา 4) พฤติกรรมการเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา และ 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักกีฬา

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด รวม 56 เกณฑ์การปฏิบัติ ได้แก่ 1) การจัดการชมรม/สโมสรว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา 2) การค้นหานักกีฬาน้ำใหม่ 3) การคัดเลือกนักกีฬา 4) การบริการสนับสนุนนักกีฬา 5) การพัฒนาผู้ฝึกสอน 6) การฝึกซ้อม 7) การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 8) การสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ในการแข่งขัน และ 9) ผลสำเร็จในการแข่งขัน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด รวม 16 เกณฑ์การปฏิบัติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และ 3) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการบริหารจัดการนักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด รวม 54 เกณฑ์การปฏิบัติ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายและแผนงาน 2) โครงสร้างคณะกรรมการบริหารว่ายน้ำในสถาบัน 3) การงบประมาณ 4) วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ระบบข้อมูลของนักกีฬา 6) การจัดสวัสดิการและแรงจูงใจ

7) การประสานงานและประชาสัมพันธ์ 8) การควบคุมและการติดตาม และ 9) การบรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการ

ตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิของรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนา นักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา โดยผู้วิจัยนำรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ไปทดลองใช้ ในสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับ ๆ ละ 2 สถาบัน รวม 6 สถาบัน และประเมินผล โดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการในการพัฒนา นักกีฬาว่ายน้ำตามรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ โดยการเปรียบเทียบผลก่อนการทดลอง (Pre Test) และ หลังการทดลอง (Post Test) ผลการประเมิน ในแต่ละระดับสถาบันการศึกษา โดยสังเขป มีดังนี้

1. สรุปผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยเปรียบเทียบผลการประเมิน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

โรงเรียนที่ 1 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบ และมีประสิทธิผล ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านการศึกษานักกีฬาว่ายน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน ในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ผลการประเมิน โดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

โรงเรียนที่ 2 มีประสิทธิภาพในการดำเนิน 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการศึกษานักกีฬา ว่ายน้ำ และด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาว่ายน้ำ และมีประสิทธิผล 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการศึกษานักกีฬาว่ายน้ำ และด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน ในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. สรุปผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยเปรียบเทียบผลการประเมิน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนที่ 1 มีประสิทธิภาพในการดำเนิน 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการมีส่วนร่วมของ ภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ และมี ประสิทธิภาพในทุกองค์ประกอบ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

โรงเรียนที่ 2 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบ และมีประสิทธิผล ในทุกองค์ประกอบเช่นกัน ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. สรุปผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยเปรียบเทียบผลการประเมิน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ในระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัย 1 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบ และมีประสิทธิผล 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการศึกษานักกีฬาว่ายน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬา ว่ายน้ำ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มหาวิทยาลัย 2 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพียง 1 องค์ประกอบ คือ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และมีประสิทธิผล 2 องค์ประกอบ คือ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมินโดยรวมไม่มีประสิทธิภาพแต่มีประสิทธิผล

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การอภิปรายผลการพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา กับการพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา และตอนที่ 2 การอภิปรายผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีการอภิปรายผล ดังนี้

ตอนที่ 1 การอภิปรายผลการพัฒนาแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

1. การอภิปรายผลรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ตามรูปแบบกระบวนการแผนที่ผลลัพธ์มี 12 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 1 การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีเป้าหมายในการพัฒนานักกีฬาที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ คือ มีการพัฒนาขีดความสามารถที่เหมาะสมกับระดับของนักกีฬา การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน การสร้างแรงจูงใจ การสร้างประสบการณ์แข่งขัน และการบริหารจัดการ ส่วนที่มีความแตกต่างกัน โดยในระดับประถมศึกษา จะเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมให้เหมาะกับวัย ส่วนระดับมัธยมศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากประถมศึกษา คือ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและการพัฒนาขีดความสามารถด้วยการประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสมกับวัยของนักกีฬา และในส่วนระดับอุดมศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คือ การจัดระบบการศึกษาที่เอื้อต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่เหมาะสม

วิสัยทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ได้แก่ การพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน การสร้างแรงจูงใจ การสร้างประสบการณ์ และการบริหารจัดการ จากผลการวิจัยแสดงว่า ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาวัยรุ่นในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มิศม (2551) ที่พบว่า วิสัยทัศน์มีการสร้างแรงจูงใจ การร่วมมือจากภาคีเครือข่าย และมีการสนับสนุนอย่างเป็นระบบทั่วถึง และเป็นไปทำนองเดียวกับวิสัยทัศน์แผนการพัฒนานักกีฬาในระบบการศึกษาของประเทศไทย (ไพศาล หุรพานิชย์กิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่สนับสนุนให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการกีฬาให้มากขึ้น การพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา และการเป็นหุ้นส่วนในการกีฬา และยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550 ก) ที่เน้นการบริหารจัดการที่ดีและเป็นระบบ ในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากล และผลวิจัยดังกล่าวยังได้สนับสนุนกับแนวคิดของ Janet et al. (1998) ที่กล่าวไว้ว่า ในการจัดการทางการกีฬามีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการตั้งแต่ระดับเด็กถึงระดับมหาวิทยาลัย จึงมีความจำเป็นจะต้องนำทฤษฎีของการบริหารจัดการมาประยุกต์ในการจัดการด้านกีฬา

ส่วนวิสัยทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระแตกต่างกันทั้ง 3 ระดับ โดยที่ระดับประถมศึกษา จะเน้นที่การพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติ คุณธรรม และจริยธรรมที่ดีให้กับนักกีฬา ส่วนระดับมัธยมศึกษาจะเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และการพัฒนาขีดความสามารถด้วยการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาได้อย่างเหมาะสมกับช่วงวัยและสภาพร่างกายของนักกีฬา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมการแข่งขันในระดับเยาวชน และส่วนในระดับอุดมศึกษาจะเน้นที่การจัดระบบการศึกษาที่เอื้อต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมกับนักกีฬา โดยเฉพาะการจัดการด้านการเรียนวิชาการและการแข่งขัน ซึ่งนักกีฬาวัยรุ่นที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาเหล่านี้จะเรียนในคณะหรือสาขาวิชาที่หลากหลาย และมักจะมีปัญหาในด้านการเรียน การฝึกซ้อม และการแข่งขันที่เป็นปัญหาสำคัญของการพัฒนานักกีฬาในมหาวิทยาลัย ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสุรวุฒิ มหารมณ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า การศึกษาเป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งนักกีฬาต้องใช้เวลาในแต่ละวันฝึกซ้อมอย่างหนัก ซึ่งส่วนใหญ่ยังหาจุดที่เหมาะสมและยอมรับไม่ได้ระหว่างการฝึกซ้อมกีฬากับการศึกษา

ขั้นตอนย่อยที่ 2 การกำหนดพันธกิจการพัฒนานักกีฬาวัยรุ่นสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การกำหนดพันธกิจการพัฒนานักกีฬาวัยรุ่นสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

การกำหนดพันธกิจการพัฒนาเด็กวัยเข้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีเนื้อหาสาระ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกันทั้ง 3 ระดับ คือ ด้านการเรียนการสอน การพัฒนาขีดความสามารถของ นักกีฬา การพัฒนาบุคลากร การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน และการบริหารจัดการ จึงอธิบายได้ว่า พันธกิจที่สำคัญต่าง ๆ เหล่านี้จะมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือเป็นส่วนสำคัญต่อการบรรลุ เป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อการพัฒนานักกีฬาเข้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาในทุกระดับ ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับพันธกิจว่ายนํ้าของโรงเรียนวิชานารี (2552) ที่พบว่า โรงเรียนมี การจัดการเรียนการสอนว่ายนํ้าเพื่อให้มีทักษะทางด้านการว่ายนํ้า และการฝึกซ้อมทักษะกีฬาว่ายนํ้า ให้พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ และผลวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับพันธกิจการพัฒนาเด็กเป็นเลิศ ของ ศักดิ์ชาย พัทธวิทย์ และโกศล มิกุล (2552) ที่กำหนดไว้ได้แก่ การส่งเสริม สนับสนุนการ พัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทั้งในด้านสมรรถนะความรู้คุณธรรม และยังเป็นไปทำนอง เดียวกับพันธกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550 ข, หน้า 17-19) ที่ได้ระบุไว้ส่วนหนึ่งว่า จะต้องมีการพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น รวมทั้งการพัฒนาการบริหาร จัดการการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกภาคส่วน

ส่วนพันธกิจในระดับมัธยมศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากระดับประถมศึกษา คือ การพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจด้วยการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความเหมาะสม และการจัดระบบการศึกษาที่เอื้อต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน จากผลวิจัยดังกล่าวแสดงว่า สถาบัน การศึกษาในระดับนี้ จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพและขีดความสามารถของ นักกีฬาทั้งในด้านทักษะและสมรรถนะทางด้านร่างกายโดยการประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การ กีฬาให้เหมาะสมกับช่วงของอายุและสภาพร่างกายของนักกีฬาที่ยังมีขีดจำกัด ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวได้ สอดคล้องกับการกำหนดพันธกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550 ข) ที่กำหนดพันธกิจ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬา เพื่อนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนากีฬา นอกจากนี้ผลวิจัยยังได้ สนับสนุนกับแนวคิดการจัดระบบการศึกษาของสุรวุฒิ มหรรณ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า ระบบ การศึกษาของนักกีฬายังไม่มีการสนับสนุนในการสร้างนักกีฬา ระบบการศึกษายังไม่เอื้อต่อ การพัฒนานักกีฬาอย่างจริงจัง ส่วนพันธกิจในระดับอุดมศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คือ การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นระบบและ ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งหมายความว่า นักกีฬาระดับนี้จะมีการพัฒนาขีดความสามารถทั้งใน ด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และเทคนิคต่าง ๆ ด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาได้อย่างเป็นระบบและ ครอบคลุม โดยต่างจากระดับมัธยมศึกษาที่มีข้อจำกัดเรื่องอายุและสภาพทางด้านร่างกาย รวมทั้ง การจัดสวัสดิการที่เหมาะสมกับนักกีฬา ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดและข้อเสนอแนะของ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2535) และสมพงษ์ ชาติวุฒิ (2553) ที่ได้ระบุว่า การพัฒนานักกีฬาและการเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษา ได้แก่ การจัดเตรียมสวัสดิการนักกีฬา ด้านที่พัก อาหาร ทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล ชุดฝึกซ้อม และชุดแข่งขัน

ขั้นตอนย่อยที่ 3 การกำหนดภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การกำหนดภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาที่มีภาคีหุ้นส่วนโดยตรง (Direct Partners) ที่มีความสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ผู้บริหาร ชมรมหรือสโมสร ครู อาจารย์ผู้สอน หรือครู อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ฝึกสอน โดยที่ภาคีหุ้นส่วนโดยตรงในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จะมีภาคีหุ้นส่วนความแตกต่างจากระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครอง และในระดับอุดมศึกษาจะมีภาคีหุ้นส่วนที่แตกต่างจากระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ กลุ่มบุคลากรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษา

ส่วนภาคีหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Partners) ที่มีความสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ สมาคมวายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และผู้สนับสนุน ส่วนภาคีหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ที่เพิ่มเติมในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้แก่ สำนักงานการศึกษามัธยมศึกษาขั้นพื้นฐานและกรมพลศึกษา ส่วนในระดับอุดมศึกษามีภาคีหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ที่เพิ่มเติม ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอุดมศึกษา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ เพื่อน และผู้ตัดสิน

ภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีภาคีหุ้นส่วนที่สอดคล้องกับระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ที่มีผู้บริหาร ชมรมหรือสโมสร ครู อาจารย์ผู้สอน หรือครู อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ฝึกสอน ส่วนภาคีหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ จะมีสมาคมวายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และผู้สนับสนุน จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า การกำหนดภาคีหุ้นส่วนพัฒนานักกีฬาวัยนำในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับนั้น จะเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู อาจารย์ผู้สอน ครู อาจารย์ประจำวิชา ครู อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ฝึกสอนที่อยู่ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการเรียนและด้านกีฬา โดยที่ภาคีหุ้นส่วนเหล่านี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมที่จะส่งผลต่อแผนงาน หรือโครงการพัฒนานักกีฬาวัยนำ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทพร สุดดี และคณะ (2550) ที่พบว่า ในการพัฒนานักกีฬา

ว่ายนํ้าในโรงเรียน มีการดำเนินงานโดยให้ผู้ฝึกสอน อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ประจำวิชา มีส่วนร่วมในการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าของโรงเรียนในด้านทักษะทางกีฬาว่ายนํ้าและการพัฒนาการเรียนในด้านวิชาการ และผลวิจัยดังกล่าวยังได้สนับสนุนกับแนวคิดการเตรียมและการพัฒนานักกีฬาของสุรุติ มหารมณ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนานักกีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศได้นั้น ส่วนหนึ่งมาจาก บุคลากร เช่น ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา ผู้บริหารหรือผู้จัดการทีม และหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา ชมรม สโมสร กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และ โกศล มีคุณ (2551) มีการกำหนด ภาวการณ์ส่วน ที่ประกอบด้วย การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมนักกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาจังหวัด

ส่วนภาวการณ์ส่วนโดยตรงที่เพิ่มเติมในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครอง เนื่องจากว่า ในการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าในระดับนี้ จำเป็นต้องมีผู้ปกครองที่คอยดูแลอย่างใกล้ชิดในเรื่องของการเรียน การฝึกซ้อม และการแข่งขัน ซึ่งภาวการณ์ส่วนนี้จะมีความแตกต่างจากระดับอุดมศึกษาที่นักกีฬาว่ายนํ้าสามารถที่จะดูแลและ รับผิดชอบตนเองได้ ผู้ปกครองจึงมีบทบาทหน้าที่น้อยลง แต่ในภาวการณ์ส่วนระดับอุดมศึกษาที่เป็นภาวการณ์โดยตรงจะมีบุคลากรสาขา วิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษาเพิ่มขึ้นมา เนื่องจากว่า ในระดับอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัย จะมีอุปกรณ์เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การกีฬาและบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่สามารถคอยให้คำปรึกษา และแนะนำในการเสริมสร้างและพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าได้เป็นอย่างดี ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสุรุติ มหารมณ (2551) ที่ได้กล่าวไว้ส่วนหนึ่งว่า ผู้ปกครอง หรือครอบครัวนักกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญในการพัฒนานักกีฬาเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนภาวการณ์ส่วนทางยุทธศาสตร์ที่มีความแตกต่างกันนั้น ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะมีภาวการณ์ส่วนที่คล้ายคลึงกัน ที่มีสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ กรมพลศึกษาเป็นภาวการณ์ส่วนทางยุทธศาสตร์เหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันในระดับอุดมศึกษา ที่มีกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอุดมศึกษา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ เพื่อน และผู้ตัดสิน เป็นภาวการณ์ส่วนทางยุทธศาสตร์ที่เพิ่มขึ้นมา จึงสามารถอธิบายได้ว่า สถาบันการศึกษาในแต่ละระดับนั้น จะมีบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีความเชื่อมโยงกับการพัฒนานักกีฬาในสถาบันการศึกษา หรือมีหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาในระดับต่าง ๆ ที่จะเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริมนักกีฬาอย่างต่อเนื่องหรือในบางโอกาส ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่พบว่า การพัฒนาการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศองค์กร

ที่รับผิดชอบด้านการกีฬาในทุกระดับ ต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานที่เชื่อมโยงเป็นระบบ ตั้งแต่ สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งองค์กรส่งเสริมการกีฬา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ

ขั้นตอนย่อยที่ 4 การกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกัน ทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณ และวัสดุ อุปกรณ์ การจัดสวัสดิการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การสร้างนักกีฬาหน้าใหม่ การมีส่วนร่วมกับภาคีหุ้นส่วน การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การสนับสนุนด้านการเรียนและการกีฬา การสร้างแรงจูงใจ การจัดระบบด้านการศึกษามีแผนการฝึกซ้อม การเผยแพร่ข่าวสาร การควบคุมติดตาม และการเป็นที่ปรึกษาหรือการให้คำแนะนำกับทางสถาบัน ส่วนผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนที่แตกต่างกันในระดับประถมศึกษา ได้แก่ การเข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา การใส่ใจด้านอาหารโภชนาการ ส่วนระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสมกับช่วงวัยและสภาพร่างกายของนักกีฬา และในส่วนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นระบบและครอบคลุม รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกัน ทั้ง 3 ระดับ โดยจะมีการกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ การจัดสวัสดิการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การสร้างนักกีฬาหน้าใหม่ การมีส่วนร่วมกับภาคีหุ้นส่วน การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การสนับสนุนด้านการเรียนและการกีฬา การสร้างแรงจูงใจ การจัดระบบด้านการศึกษา มีแผนการฝึกซ้อม การเผยแพร่ข่าวสาร การควบคุมติดตาม และการเป็นที่ปรึกษาหรือการให้คำแนะนำ ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมที่สำคัญของภาคีหุ้นส่วนที่ได้ค้นพบเหล่านี้ จะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลต่อประสบความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษาและศักยภาพด้านกีฬาของนักกีฬาวัยนำที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และ โกศล มีคุณ (2551) ที่พบว่า ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษาในการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ ที่จะต้องมี

การส่งเสริมสร้างประชากรกีฬาทั้งปริมาณและคุณภาพ สนับสนุนงบประมาณ สร้างชมรมให้เข้มแข็ง ปรับปรุงระบบการศึกษาที่เอื้อต่อนักกีฬาและมีระบบพัฒนานักกีฬาอย่างชัดเจนต่อเนื่อง และ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ ที่จะต้องเข้าใจธรรมชาติของกีฬา มีนโยบายและ แผนงานที่ชัดเจน การบริหารจัดการที่สะดวกรวดเร็ว มีความสารถในการจัดหางบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก การติดตามการประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบาย รวมทั้ง ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาจังหวัด ที่จะต้องบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ คัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถและพรสวรรค์ การใช้วิทยาศาสตร์การ กีฬา การพัฒนาผู้ฝึกสอนให้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รวมทั้งการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน และการ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และยังสนับสนุนกับแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนา นักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิกุลขวัญ และ โกลด์ มีคุณ (2552) ที่ได้ศึกษาผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ของสมาคมกีฬามวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ที่พบว่า มีระบบการบริหารจัดการ การคัดเลือก นักกีฬาการประยุดต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา การแข่งขันในระดับจังหวัดสู่ภูมิภาค การฝึกซ้อมที่มี ศักยภาพ สร้างประชากรกีฬา การพัฒนาบุคลากร ช่วยเหลือด้านการศึกษา สนับสนุนการเป็นนักกีฬา การให้ความสำคัญของกีฬาและการศึกษาควบคู่กัน ส่วนผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของสมาคมกีฬา จังหวัดระนอง โดยมีผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีเครือข่าย คือ ความรับผิดชอบในการฝึกสอน การคัดเลือก การส่งแข่งขันและจัดการแข่งขัน การพัฒนาบุคลากรและการสนับสนุนการดำเนินงาน ของกีฬาจังหวัด

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วนที่มีเนื้อหาสาระแตกต่างกันในระดับประถมศึกษา ได้แก่ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา สนใจด้านโภชนาการ ส่วนความแตกต่าง ส่วนระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ การประยุดต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย และในส่วนระดับ อุดมศึกษา ได้แก่ การประยุดต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ การให้ ความช่วยเหลือด้านการเรียนของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ และการจัดสวัสดิการของนักกีฬา ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในนักกีฬาระดับต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องมีความเข้าใจและรับรู้บทบาท และหน้าที่รับผิดชอบที่จะส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของนักกีฬา ในแต่ละระดับสถาบันการศึกษา การสร้างทัศนคติ การปลูกฝังค่านิยม การดูแลเอาใจใส่ด้านโภชนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา การเรียน และสวัสดิการของนักกีฬา โดยที่เนื้อหาสาระ หรือประเด็นที่ แตกต่างกันจะมีน้ำหนัก หรือความต้องการในแต่ละระดับสถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน ดังเช่น ผู้ฝึกสอนในระดับประถมศึกษา จะไม่เน้นด้านการพัฒนาด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬามากเท่ากับ ระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัฐพร สุดดี และคณะ (2550) ที่พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นผู้ปกครองจะต้องควบคุมดูแลด้านอาหารและ

โภชนาการของนักกีฬา และยังสนับสนุนกับแนวคิดของสมพงษ์ ชาติวิถี (2553, หน้า 2-5) และ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่ให้ความสำคัญในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนและการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกระดับ โดยการผสมผสานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนทางพลศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจและมองเห็นประโยชน์ของวิทยาศาสตร์การกีฬา มาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ระดับการกีฬาพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศได้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนย่อยที่ 5 การกำหนดเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วนการพัฒนา นักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การกำหนดเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วนการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วนที่มีเนื้อหาสาระ กระบวนการในการบ่งชี้ความก้าวหน้าสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Expect to See) 1) การกำหนดนโยบายและแผนส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา 2) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) 1) กำหนดระเบียบการเรียนที่เหมาะสมกับนักกีฬาวัยน้ำ 2) การพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา และ 3) การบริการสนับสนุนในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง และระดับที่ถ้าเกิดขึ้นได้ก็ดี (Love to See) 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน ติดตาม ประเมินผล และ 2) การประสบความสำเร็จการเรียนและแข่งขันวายน้ำ ส่วนเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วน ในระดับมัธยมศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากระดับประถมศึกษาในระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) คือ การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย และในส่วนระดับอุดมศึกษามีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) คือ การมีกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมที่หลากหลาย

เกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วนที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ โดยมีระดับที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Expect to See) 1) การกำหนดนโยบายและแผนส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา 2) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) 1) กำหนดระเบียบการเรียนที่เหมาะสมกับนักกีฬาวัยน้ำ 2) การพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา และ 3) การบริการสนับสนุนในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง และระดับที่ถ้าเกิดขึ้นได้ก็ดี (Love to See) 1) มีส่วนร่วมในการวางแผน ติดตาม ประเมินผล และ 2) ประสบความสำเร็จการเรียนและแข่งขันวายน้ำ จากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า เนื้อหาสาระดังกล่าวนี้ จะเป็น

ตัวกำหนดว่า สถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับนั้น มีการดำเนินงานในการพัฒนานักกีฬา โดยการกำหนดนโยบาย การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาการเรียน การบริการสนับสนุน หรือการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางในการพัฒนาที่ถูกต้อง หรือมีการดำเนินที่มีความใกล้เคียงกับจุดประสงค์ หรือเป้าหมายในระดับใด ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ (2551) ที่พบว่า มีเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้า ได้แก่ 1) ระดับที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น คือ ผู้บริหารในสถาบันการศึกษา กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน การจัดการเรียนการสอนกีฬาในสถานศึกษา การจัดตั้งชมรมกีฬา การจัดกิจกรรมเสริมทัศนคติและแรงจูงใจ 2) ระดับความคาดหวังที่อยากจะให้เกิดขึ้น คือ สนับสนุนนักกีฬาและบุคลากรทางกีฬาในการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ จัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุน การแข่งขันภายใน และส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน พัฒนาประสบการณ์ ช่วยเหลือด้านวิชาการ สร้างจิตสำนึก ประชาสัมพันธ์ผลสำเร็จ 3) ระดับที่ถ้าเกิดขึ้นได้ก็คือ สร้างสถานกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ ที่ได้มาตรฐาน ผลิदनักกีฬาที่มีคุณภาพ ขยายองค์ความรู้ และจัดระบบการศึกษาที่เอื้อต่อนักกีฬา

ส่วนเกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาคีหุ้นส่วนที่มีความแตกต่างกัน โดยในระดับมัธยมศึกษาจะมีเพิ่มเติมจากระดับประถมศึกษาในระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) คือ การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม และในระดับอุดมศึกษาเพิ่มเติมจากประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในระดับที่อยากจะให้เกิดขึ้น (Like to See) เช่นกัน คือ การมีกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมที่หลากหลาย จากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า สถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา จะมีความแตกต่างกันในรายละเอียดกับความคาดหวังของกลุ่มภาคีหุ้นส่วน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำคัญของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในแต่ละระดับสถาบันการศึกษา ดังเช่น การใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งในระดับประถมศึกษายังไม่เน้นการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา มาพัฒนาในด้านสมรรถภาพทางกาย แต่ในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาจะมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาหรือระดับมหาวิทยาลัยจะมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงสุด

ขั้นตอนย่อยที่ 6 การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศ ในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษามี 5 ยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ยุทธศาสตร์การศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ

ในสถาบันการศึกษา ยุทธศาสตร์การเพิ่มและขยายฐานนักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการนักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ซึ่งในแผนที่ยุทธศาสตร์ จะมีความแตกต่างที่ระดับของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) เหตุโดยตรงให้มีการเปลี่ยนแปลง 2) เหตุชักจูงให้มีการเปลี่ยนแปลง และ 3) เหตุสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลง

แผนที่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มี 5 ยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ที่มียุทธศาสตร์การศึกษานักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ยุทธศาสตร์การเพิ่มและขยายฐานนักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาบริหารจัดการนักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา จากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า ในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ จะมีเป้าหมายในการพัฒนานักกีฬาในด้านการเรียนวิชาการกับด้านกีฬาให้มีการพัฒนาควบคู่กันไป นอกจากนี้ยังมียุทธศาสตร์ที่เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนด้านกีฬาว่ายน้ำเพื่อเป็นการส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของภาคีหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องและให้บรรลุถึงเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ (2551) ที่พบว่า แผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศได้แก่ การเพิ่มและพัฒนาคุณภาพประชากรกีฬา การสร้างภาคีเครือข่ายหุ้นส่วนพันธมิตรการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ และเป็นไปทันองเดียวกับงานวิจัยการจัดทำรูปแบบพัฒนากีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ (2551) ที่พบว่า ในการพัฒนากีฬาเป็นเลิศนั้นจะประกอบด้วย ระบบการบริหารจัดการ ระบบการสรรหาและการคัดเลือกนักกีฬา ระบบการจัดหลักสูตรและการพัฒนา และระบบการจัดสวัสดิการ และยังสอดคล้องกับแผนที่ผลลัพธ์ของสมาคมบวล์ิ่งแห่งประเทศไทย (2553) ที่มียุทธศาสตร์การเพิ่มและพัฒนาคุณภาพนักกีฬาบวล์ิ่งสู่ความเป็นเลิศ ยุทธศาสตร์สร้างเครือข่ายภาคีหุ้นส่วนพันธมิตรการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ และยังคงคล้ายคลึงกับแผนที่ผลลัพธ์ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย (2553) โดยมียุทธศาสตร์ด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากร และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความเป็นเลิศ และนอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาของประเทศที่มุ่งส่งเสริมให้นักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับ มีโอกาสพัฒนาความสามารถ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ มีการขยายและพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับ

ให้เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ มีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาระบบการจัดและส่งเสริมศักยภาพเพื่อความเป็นเลิศ

การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษาจะมีความแตกต่างที่ระดับของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุทธศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามสภาพแวดล้อม บริบท หรือเป้าหมายของสถาบันการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งระดับการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุทธศาสตร์จะมี 3 ระดับ ได้แก่ 1) เหตุโดยตรงให้มีการเปลี่ยนแปลง 2) เหตุชักจูงให้มีการเปลี่ยนแปลง และ 3) เหตุสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลง

ขั้นตอนย่อยที่ 7 การดำเนินการของสถาบันการศึกษาในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศทั้ง 3 ระดับ

จากการดำเนินการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ โดยมีแผนการดำเนินงาน 8 ประเด็น ที่มีการสรุปรายละเอียดในการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาคีหุ้นส่วน และการศึกษาดูงาน การจัดเสวนา สัมมนา การร่วมมือกับผู้มีอำนาจในการจัดการหรือดำเนินการ และให้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนในการวางแผนงาน การประชุมร่วมกับภาคีหุ้นส่วนอย่างต่อเนื่อง การตรวจสอบการดำเนินงาน การนำเสนอผลงาน ที่ประสบความสำเร็จหรือการปรับปรุงในสิ่งที่ปัญหาพร้อมกับภาคีหุ้นส่วน การจัดระบบข้อมูล การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การปรับแนวคิดหรือการคิดนอกกรอบ และการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ การติดตามความก้าวหน้าและรายงานการดำเนินการเป็นระยะ ๆ

การดำเนินการของสถาบันการศึกษามีความสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ที่มีการดำเนินงานครอบคลุมการดำเนินงานตามรายละเอียดทั้ง 8 ประเด็น ที่สามารถอธิบายได้ว่าการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาที่จะเกื้อหนุน หรือส่งเสริมให้แผนงาน โครงการต่าง ๆ ของภาคีหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด โดยจะเน้นการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินงานมีอย่างต่อเนื่อง สร้างสรรค์ ติดตามตัวเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และรักษาการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นไว้ได้อย่างยั่งยืนตามเป้าหมายของการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในสถาบันการศึกษาแต่ละระดับ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแผนงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาคมวิถีทางเลือกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (2550) ที่เป็นไปตามกระบวนการในการดำเนินงานขององค์กรในแผนที่ผลลัพธ์ 8 ประเด็น โดยมีวิธีการดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ คือ

การสังเคราะห์ข้อมูลและจัดเสวนาร่วมแลกเปลี่ยนระหว่างภาคีหุ้นส่วนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง การสร้างพันธมิตรในการทำงานโดยประสานกับกระทรวงหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง การจัดเวทีเสวนาสะท้อนแนวคิดและปัญหาการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วน การจัดประชุมร่วมกับคณะกรรมการต่าง ๆ การจัดประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง การจัดประชุมร่วมกับภาคีหุ้นส่วนทุก ๆ 3 เดือน การจัดเวทีนำเสนอผลงานดีเด่น ผลงานที่ประสบความสำเร็จ การจัดศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างภาคีหุ้นส่วนและหน่วยงานภายนอก การจัดทำบทความเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ การจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญของแรงงานนอกระบบ การร่วมประชุมแลกเปลี่ยนกับแผนงาน การเข้าร่วมประชุมกับองค์กรแรงงานนอกระบบในระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ การขยายเทคนิค รูปแบบการทำงานที่ประสบความสำเร็จลงในพื้นที่อื่น และการจัดเวทีสรุปผลการดำเนินงานโครงการเป็นระยะๆ นอกจากนี้ยังสนับสนุนกับงานวิจัยของศักดิ์ชาย พัทธกัญษ์ และ โกศล มีคุณ (2551) ในการจัดทำแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ ที่มีแนวทางการดำเนินงานขององค์กร คือ การเพิ่มประชากรและพัฒนาศักยภาพนักกีฬา การสร้างเครือข่ายพันธมิตรการพัฒนานักกีฬา การหากลยุทธ์ปิดช่องว่างการปกครอง การพัฒนาเต็มเต็มต่อยอดนักกีฬา การดำเนินการทางยุทธศาสตร์ และแนวปฏิบัติของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ขั้นตอนย่อยที่ 8 การจัดลำดับในการติดตามการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

การจัดลำดับการติดตามการพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดลำดับการติดตามการพัฒนานักกีฬาวัยนำในสถาบันการศึกษา มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ โดยมีรายละเอียดในการจัดลำดับการติดตาม 8 ประเด็น ได้แก่ 1) การจัดลำดับในการติดตาม มี 3 ส่วน ส่วนแรกคือการจัดลำดับในการติดตามผลลัพธ์ของภาคีหุ้นส่วนโดยตรงและหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ส่วนที่ 2 การจัดลำดับการติดตามแผนงานยุทธศาสตร์ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ และส่วนที่ 3 การจัดลำดับการติดตามการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา 2) ผู้ให้ข้อมูล 3) จุดประสงค์ของการใช้ข้อมูล 4) เวลาการใช้ข้อมูลการติดตาม 5) ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล 6) ความถี่ของการติดตาม 7) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 8) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การจัดลำดับในการติดตามในสถาบันการศึกษา มีประเด็นเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ที่มีการจัดลำดับการติดตามได้แก่ การติดตามผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วน การติดตามแผนงานยุทธศาสตร์ และการติดตามการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา จึงสามารถอธิบายได้ว่า ในการจัดลำดับการติดตามการพัฒนานักกีฬาวัยนำจะต้องมีการติดตามส่วนที่สำคัญของกระบวนการแผนที่ผลลัพธ์ คือ การติดตามผลการดำเนินงานของภาคี

หุ้นส่วน การติดตามยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน และการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา โดยจะมีการระบุว่าใครเป็นผู้ให้ข้อมูล จุดประสงค์ของการให้ข้อมูล เวลาที่จะใช้ข้อมูลเมื่อไร ใครเป็นผู้เก็บข้อมูล ความถี่ของการเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลอย่างไร และจะใช้เครื่องมืออะไรในการเก็บข้อมูล ซึ่งการระบุประเด็นของการติดตามการทำงาน เพื่อจะทำให้การติดตามนั้นมีความต่อเนื่อง ในการแสดงผลลัพธ์หรือผลการดำเนินงานของแผนงาน โครงการ ที่จะเป็นการปรับปรุงการทำงาน ให้ดีขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยแผนที่ผลลัพธ์ของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มิศม (2551) สมาคมโวลลิงแห่งประเทศไทย (2553) และสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (2553) ที่พบว่า แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ มีกระบวนการติดตามมี 3 ส่วน คือ การติดตามผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของภาคีหุ้นส่วน การติดตามยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน และการติดตามการดำเนินงาน วิธีการและรายละเอียดของการติดตามเหล่านี้ จะทำให้การติดตามแผนที่ผลลัพธ์นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังเป็นไปในทำนองเดียวกับ แผนงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของสถาบันส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มูลนิธิภาคเหนือ (2541, หน้า 2) ที่ส่วนหนึ่งได้กล่าวว่า การดำเนินงานนั้นจะมีการติดตามงานเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือสนับสนุน ให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น และเมื่อการดำเนินงานขององค์กรสิ้นสุดลงตามกำหนด ระยะเวลา หรือตามเงื่อนไขอื่น ๆ ก็ต้องมีผลการดำเนินงานเหล่านั้น เพื่อวิเคราะห์กระบวนการทำงานโดยรวมและวัดผลสำเร็จของงานอย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการสร้างการเรียนรู้กัน ระหว่างกลุ่มเป้าหมาย ผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารองค์กร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุน โครงการต่าง ๆ นอกจากนี้การจัดลำดับการติดตามยังมีประเด็นที่สอดคล้องกับ Earl et al. (2004) ที่มีรายละเอียดในการติดตามทั้ง 8 ประเด็น

ขั้นตอนย่อยที่ 9 แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศ ในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบัน การศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยนำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ โดยมีรายละเอียดในการติดตาม 10 ประเด็น ได้แก่

- 1) ช่วงเวลาของการประเมิน 2) ทีมการประเมิน 3) ภาคีหุ้นส่วน 4) ผลลัพธ์ที่ท้าทายของภาคีหุ้นส่วน 5) ผลการประเมินในภาพรวม 6) การอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น 7) ปัจจัยและบุคคล ที่มีผลการเปลี่ยนแปลง 8) หลักฐานและเอกสารอ้างอิง 9) การเปลี่ยนแปลงที่นอกเหนือความคาดหมาย และ 10) บทเรียน

แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีประเด็นที่ระบุถึงช่วงเวลาในการประเมิน ทีมการประเมิน ภาควิชาส่วนที่ถูกประเมิน การเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาผลลัพธ์ที่ทำนายของภาควิชาส่วนที่ถูกประเมิน ผลการประเมินในภาพรวม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง หลักฐานที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงที่นอกเหนือจากความคาดหมาย และบทเรียนที่ได้จากการประเมินหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งประเด็นเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่า แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์ของภาควิชาส่วนจะเป็นการวัดผลลัพธ์โดยใช้เกณฑ์บ่งชี้ความก้าวหน้าของภาควิชาส่วน ที่บ่งชี้ให้เห็นระดับของการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับต่ำ กลาง สูง ส่วนข้อมูลที่ได้จากการติดตามที่จะอธิบายถึงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงของคน เหตุการณ์ และสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์หรือประเมิน โดยจะทำให้การติดตามผลลัพธ์ของภาควิชาส่วนเหล่านั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสนับสนุนกับแนวคิดของ อรรถ ออ (2550) ที่กล่าวไว้ว่า การบันทึกความก้าวหน้า การบันทึกผลลัพธ์ เป็นการระบุว่า เอกสาร หรือหลักฐานประเภทไหนหรืออะไรบ้างที่จำเป็นสำหรับการกำกับ หรือติดตามความก้าวหน้าของแผนงาน หรือโครงการ หรือจะสามารถช่วยบ่งชี้ได้ว่าการดำเนินงานของแผนงาน โครงการกำลังก้าวไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยแค่ไหน ขั้นตอนนี้เป็นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การคิดแบบฟอร์มขึ้นมาเพื่อใช้บันทึกความก้าวหน้าจะต้องได้รับการพิจารณา ร่วมกันอย่างละเอียดรอบคอบ ว่ามีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยง หรือจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยง หรือไม่เป็นการเสียเวลาในการรวบรวมข้อมูลอาจที่จะไม่เป็นประโยชน์ และเป็นไปทำนองเดียวกับงานวิจัยแผนกผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ (2551) สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (2553) และสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (2553) ที่พบว่า มีประเด็นในการบันทึกการติดตามผลลัพธ์ ได้แก่ ช่วงเวลาของการประเมิน ทีมการประเมิน ภาควิชาส่วน ผลลัพธ์ที่ทำนายของภาควิชาส่วน ผลการประเมินในภาพรวม การอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ปัจจัยและบุคคลที่มีผลการเปลี่ยนแปลง หลักฐาน และเอกสารอ้างอิง การเปลี่ยนแปลงที่นอกเหนือจากความคาดหมาย และบทเรียน นอกจากนี้แบบบันทึกการติดตามผลลัพธ์ยังมีประเด็นที่สอดคล้องกับ Earl et al. (2004) ที่มีรายละเอียดในการติดตามผลลัพธ์ทั้ง 10 ประเด็น

ขั้นตอนย่อยที่ 10 แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ โดยมีรายละเอียดในการติดตาม 10 ประเด็น ได้แก่ 1) แผนงานยุทธศาสตร์ 2) ช่วงเวลาการประเมิน 3) ทีมประเมิน 4) ยุทธศาสตร์ 5) โครงการหรือกิจกรรม 6) ประสิทธิภาพของแผนงาน 7) ผลงานที่ปรากฏของแผนงาน 8) ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเพื่อการติดตามและปรับปรุง 9) บทเรียนที่ควรระวัง และ 10) ช่วงเวลาของการติดตามครั้งต่อไป

แบบบันทึกยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยเป็นแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ใช้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคีหุ้นส่วน ที่ระบุถึงแผนงานของยุทธศาสตร์ที่จะประเมินหรือติดตาม ช่วงเวลาในการประเมินหรือติดตาม ทีมประเมินหรือติดตาม แผนงานโครงการหรือกิจกรรมที่ประเมินหรือติดตาม ประสิทธิภาพหรือผลที่ได้จากแผนงาน ผลงานที่ปรากฏของแผนงานหรือโครงการ ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการติดตาม ข้อควรระวังในการประเมินหรือติดตาม และช่วงเวลาในการประเมินหรือติดตาม ประเด็นเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่าแบบบันทึกยุทธศาสตร์เป็นการบันทึกการประเมินและการติดตามงานในแต่ละครั้งอย่างต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคีหุ้นส่วน ซึ่งหากมีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอตามหัวข้อหรือองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้การติดตามแผนงานการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าว่าบรรลุผลลัพท์มากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำให้การติดตามยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าเหล่านั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผลวิจัยเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยแผนที่ผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และ โกศล มีคุณ (2551) สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (2553) และสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (2553) ที่พบว่า มีประเด็นในการติดตามได้แก่ แผนงานยุทธศาสตร์ ช่วงเวลาการประเมิน ทีมประเมิน ยุทธศาสตร์ โครงการหรือกิจกรรม ประสิทธิภาพของแผนงาน ผลงานที่ปรากฏของแผนงาน ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเพื่อการติดตามและปรับปรุง บทเรียนที่ควรระวัง และช่วงเวลาของการติดตามครั้งต่อไป นอกจากนี้แบบบันทึกยุทธศาสตร์ยังมีประเด็นที่สอดคล้องกับ Earl et al. (2004) ที่มีรายละเอียดในการติดตามยุทธศาสตร์ทั้ง 10 ประเด็น

ขั้นตอนย่อยที่ 11 แบบบันทึกการดำเนินงานการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

แบบบันทึกการดำเนินงานการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าแบบบันทึกการดำเนินงานการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบัน มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีรายละเอียดในการติดตาม 8 ประเด็นตาม

กระบวนการแผนที่ผลลัพธ์ ได้แก่ 1) การค้นหาสิ่งใหม่ ๆ 2) การรับฟังข้อเท็จจริง 3) การสร้างโอกาส 4) การทบทวนแผนงาน 5) การตรวจสอบสิ่งที่ดำเนินการอยู่เพื่อเพิ่มคุณค่า 6) การแลกเปลี่ยนความรู้ 7) การทดลองสิ่งใหม่ ๆ และ 8) การสะท้อนความเห็นในการทำงาน

แบบบันทึกการดำเนินงานการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบัน มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ ที่ระบุถึง ประเด็น การค้นหา สำรวจความคิด โอกาส และทรัพยากรใหม่ ๆ การฟังเสียงสะท้อนจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ การสร้างโอกาสและสนับสนุนจากผู้มีอำนาจสูงสุด การทบทวน ออกแบบผลงาน และการดำเนินงานของแผนงาน การตรวจสอบสิ่งที่มียู่เพื่อเพิ่มคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น การสะท้อนข้อมูลและแลกเปลี่ยนความรู้กับโลกภายนอก การทดลองสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และการสะท้อนความเห็นในการทำงานของสถาบันการศึกษา จากประเด็นเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่า แบบบันทึกการดำเนินงานนี้ ใช้ในการบันทึกข้อมูลในการประชุม และติดตามการทำงานว่าแผนงานมีการดำเนินการอย่างไร เพื่อให้บรรลุภารกิจของสถาบันการศึกษาในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งจะเป็นข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยจะทำให้การดำเนินการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำเหล่านั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยกระบวนการแผนที่ผลลัพธ์ของสมาคมวิถีทางเลือกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (2550) ที่พบว่า ในแบบบันทึกการดำเนินงานขององค์กรที่ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ การค้นหาและสำรวจแนวความคิด โอกาส และทรัพยากรใหม่ ๆ การรับฟังข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลหลัก และภาคีหุ้นส่วนทุกระดับ การสร้างโอกาสการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและมีบทบาทในการตัดสินใจ การทบทวนระบบและการดำเนินงานอยู่เสมอ การตรวจสอบสิ่งที่มียู่เพื่อเพิ่มคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น การแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้กับโลกภายนอก การนำผลการดำเนินงานและรูปแบบที่ได้ผ่านการทดลองหรือลงมือปฏิบัติจริงมาแล้วมาทดลองปฏิบัติเพื่อหาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่อยู่เป็นประจำ การสร้างโอกาสให้กับการสะท้อนความเห็นในการทำงาน และเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของ ศักดิ์ชาย พัทธกษัยวงศ์ และ โกศล มีคุณ (2551) สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (2553) และสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (2553) ที่พบว่า แผนที่ผลลัพธ์มีประเด็นในการติดตามการดำเนินงานขององค์กรทั้ง 8 ประเด็น ได้แก่ การค้นหาสิ่งใหม่ ๆ การรับฟังข้อเท็จจริง การสร้างโอกาส การทบทวนแผนงาน การตรวจสอบสิ่งที่ดำเนินการอยู่เพื่อเพิ่มคุณค่า การแลกเปลี่ยนความรู้ การทดลองสิ่งใหม่ ๆ และการสะท้อนความเห็นในการทำงาน นอกจากนี้แบบบันทึกการดำเนินงานยังมีประเด็นที่สอดคล้องกับ Earl et al. (2004) ที่มีรายละเอียดในการดำเนินงานทั้ง 8 ประเด็น

ขั้นตอนย่อยที่ 12 แผนการประเมินผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ

แผนการประเมินผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แผนการประเมินผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษามีความสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีรายละเอียดในแผนการประเมิน 8 ประเด็นตามกระบวนการแผนที่ผลลัพท์ ได้แก่ 1) ผู้ใช้ผลการประเมิน การใช้ผลการประเมิน และช่วงเวลาใช้ผลการประเมิน 2) คำถามการประเมิน 3) แหล่งข้อมูล 4) วิธีการประเมิน 5) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน 6) ผู้ประเมิน 7) ระยะเวลาในการประเมิน และ 8) งบประมาณ

แผนการประเมินผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าสู่ความเป็นเลิศในสถาบัน มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกันทั้ง 3 ระดับ โดยแผนการประเมินตามกระบวนการแผนที่ผลลัพท์ ที่ได้ระบุถึงประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล ได้แก่ ประเด็นที่จะประเมินและแนวทางการใช้ผลจากการประเมิน คำถามที่จะใช้ในการประเมิน แหล่งข้อมูลที่จะประเมิน วิธีที่ใช้ในการประเมินผล ทีมประเมินผล ระยะเวลาที่ทำการประเมินผล และงบประมาณที่ใช้ในการประเมิน โดยประเด็นเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่า แผนการประเมินจะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการในการประเมินผล เพื่อกระตุ้นให้แผนงานมีการจัดการ และการตัดสินใจที่มาจากการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบมากกว่าเพียงการรับรู้และข้อสันนิษฐาน โดยการใช้แบบบันทึกผลลัพท์ แบบบันทึกยุทธศาสตร์ และแบบบันทึกการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาเป็นเครื่องมือในการติดตามการทำงาน ซึ่งจะทำให้แผนงานมีความสามารถในการเก็บข้อมูลที่มีความครอบคลุมอย่างกว้างขวาง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ดำเนินการของแผนงานหรือโครงการ ที่สามารถสร้างความรู้ใหม่ ๆ เกิดการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ หรือการกระตุ้นกิจกรรมของแผนงานในอนาคต เพื่อการพัฒนานักกีฬาว่ายนํ้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยแผนที่ผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พัทธกัญวงศ์ และ โกศล มีคุณ (2551) สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย (2553) และสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (2553) ในการจัดทำแผนที่ผลลัพท์การพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ จะเป็นการช่วยจัดสรรทรัพยากรให้มีความเหมาะสม ตลอดจนการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการแสดงความสำเร็จ ความล้มเหลว การเรียนรู้ และแนวทางการตัดสินใจ นอกจากนี้แผนการประเมินผลลัพท์ยังมีประเด็นที่สอดคล้องกับ Earl et al. (2004) ที่มีรายละเอียดในแผนการประเมินผลลัพท์ทั้ง 8 ประเด็น

2. การอภิปรายผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยเป็นการประเมินถึงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของแผนที่ผลลัพธ์ที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินนี้ ได้ยึดกรอบ แนวทาง และหลักการประเมินทฤษฎีเชิงระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์สุดท้ายหรือความสำเร็จในการดำเนินการพัฒนานักกีฬา จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา มีความสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ ที่มีกรอบการประเมิน 4 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด 151 เกณฑ์ปฏิบัติ โดยจะอภิปรายผลในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาในสถาบันการศึกษา ที่ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การกำหนดระเบียบการเรียนนักกีฬา 2) การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา 3) การเข้าเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬา 4) พฤติกรรมการเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา และ 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักกีฬา รวม 25 เกณฑ์ปฏิบัติ

การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาในด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำมีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินมีความครอบคลุมตามกรอบการประเมินเชิงระบบที่ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) เป็นตัวชี้วัดที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยมีตัวชี้วัดที่เป็นปัจจัยนำเข้า 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ การกำหนดระเบียบการเรียนนักกีฬา ตัวชี้วัดที่เป็นกระบวนการ 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การเสริมสร้างองค์ความรู้ของนักกีฬา การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมของนักกีฬา และพฤติกรรม การเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา และตัวชี้วัดที่เป็นผลผลิต 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักกีฬา ที่มีรายละเอียดส่วนใหญ่ในการปฏิบัติของครู อาจารย์ผู้สอนด้านวิชาการ ที่จะต้องปรับหาวิธีการที่จะช่วยเหลือนักกีฬาวัยน้ำในรูปแบบหรือลักษณะต่าง ๆ ที่หลากหลาย ดังเช่น การจัดให้คำปรึกษาแนะนำด้านการเรียน การสรุปเนื้อหาบทเรียน การสอนเสริมสำหรับนักกีฬา การเข้าเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การกระตุ้นหรือสนใจในการเรียน การให้ความร่วมมือกับครู อาจารย์ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่สำคัญจะทำให้ นักกีฬาวัยน้ำประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา โดยที่มีภาคีหุ้นส่วนที่สำคัญในการดำเนินงาน ได้แก่ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ครู อาจารย์ผู้สอนวิชาการ ครูอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลวิจัยดังกล่าวได้สนับสนุนแนวคิดของ Johnstone (1981) ที่ระบุว่า ตัวชี้วัดจะช่วยชี้สภาพของกระบวนการดำเนินงานของระบบ ตัวชี้วัดในกลุ่มกระบวนการของระบบการศึกษาจะเป็นตัวชี้วัดเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้ การสอน การบริหาร และมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐพร สุตดี และคณะ (2550) ที่ได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำเพื่อเป็นนักกีฬาที่พบว่า ด้านอาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ประจำวิชา สามารถจัดระบบให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เป็นนักกีฬาโดยการการดูแลให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนให้สามารถเรียนหนังสือได้ครบตามสาระการเรียนรู้เท่าเพื่อน ๆ โดยการยืดหยุ่นเวลา รวบรวมบทเรียน มีการติดตามการส่งงาน การทำงานให้ครบตามรายวิชาต่าง ๆ โดยประสานงานกับอาจารย์พิเศษ ในกรณีที่นักเรียนขาดเรียนในการฝึกซ้อมและแข่งขัน การประสานงานกับผู้ปกครองทั้งในเรื่องของการเรียนและการติดตามการทำงานของนักเรียน และการประสานงานให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมฝึกซ้อมว่ายน้ำได้คล่องตัว รวมทั้งการจัดการเวลา การจัดการเรื่องบ้าน และนอกจากนี้ผลการวิจัยยังมีความคล้ายคลึงกับแนวทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย (ไพศาล หรรพณชัยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุว่า ต้องมีการช่วยเหลือสนับสนุนในการวางแผนและจัดการชีวิต เพื่อให้นักกีฬาสามารถสานฝันด้านการกีฬาต่อไปได้โดยที่ไม่ต้องละทิ้งการศึกษา

2.2 ด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศ
ในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด คือ 1) การจัดการชมรม สโมสรว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา 2) การค้นหานักกีฬาหน้าใหม่ 3) การคัดเลือกนักกีฬา 4) การบริการสนับสนุนนักกีฬา 5) การพัฒนาผู้ฝึกสอน 6) การฝึกซ้อม 7) การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา 8) การสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ในการแข่งขัน และ 9) ผลสำเร็จในการแข่งขัน รวม 56 เกณฑ์ปฏิบัติ

การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาในด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาว่ายน้ำ ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินมีความครอบคลุมตามกรอบการประเมินเชิงระบบ ที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) เป็นตัวชี้วัดที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีตัวชี้วัดที่เป็นปัจจัยนำเข้า 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ การจัดการชมรม สโมสรว่ายน้ำในสถาบันการศึกษา การค้นหานักกีฬาหน้าใหม่ การบริการสนับสนุน และการพัฒนาผู้ฝึกสอน ตัวชี้วัดที่เป็นปัจจัยกระบวนการ 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ การคัดเลือกนักกีฬา การฝึกซ้อม การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

และการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในการแข่งขัน และตัวชี้วัดที่เป็นผลผลิต 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ ผลสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นปัจจัยในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของ นักกีฬาวัยรุ่นในสถาบันการศึกษา โดยมีภาคีหุ้นส่วนที่สำคัญในการดำเนินงาน ได้แก่ ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารชมรม กลุ่มบุคลากรสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในบางตัวชี้วัด

ผลวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนากีฬาของราชินี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ สิ่งที่มีความสำคัญ คือ การขยายฐานนักกีฬาให้มากขึ้น การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ การจัดการแข่งขันที่มีมาตรฐานและต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมทางกีฬา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา และการทำงานเชื่อมโยงขององค์กรที่รับผิดชอบด้านการศึกษา ในทุกระดับ และผลวิจัยนี้ยังได้สนับสนุนกับตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินตามรูปแบบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และ โกศล มีคุณ (2551) ที่พบว่า ระบบการสรรหา และคัดเลือกนักกีฬาของสมาคมกีฬามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย การได้มาซึ่งนักกีฬาเป็นเลิศ ขั้นตอน ที่จำเป็นในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นเลิศ คุณลักษณะที่สำคัญต่อการเป็นนักกีฬาเป็นเลิศ และวิธีวัด คุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นนักกีฬาเป็นเลิศ และยังผลวิจัยเป็น ไปทำนองเดียวกับแนวทาง การพัฒนาการกีฬาของประเทศอังกฤษ (ไพศาล หรรพณชัยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุไว้ว่า ความสำเร็จทางการกีฬาขึ้นอยู่กับ โครงสร้างการสนับสนุนและส่งเสริมนักกีฬาเยาวชน ที่มีความสามารถในทุกขั้นตอน การฝึกสอน การแข่งขัน สนามฝึกกีฬา และบริการสนับสนุนต่าง ๆ การค้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ การสนับสนุนบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬาจะต้องมีอยู่ในกีฬาทั้งระบบ และยังได้สนับสนุนแนวคิดของ De Bosscher et al. (2006) ที่ได้กล่าวถึง รูปแบบ นโยบายการพัฒนากีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขัน ประกอบด้วย การค้นหานักกีฬาที่มีพรสวรรค์ การฝึกและอุปกรณ์ในการฝึก การจัดหาโค้ชและการพัฒนาโค้ช และนอกจากนี้ยังมี ความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลของยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (2554) ส่วนหนึ่งที่ระบุว่า การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ พร้อมกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน ให้ได้มาตรฐานสากล และการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยรุ่นสู่ความเป็นเลิศ ในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด คือ 1) การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และ 3) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล รวม 16 เกณฑ์ปฏิบัติ

การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนพัฒนาการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศ ในสถาบันการศึกษาในด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ที่มีเนื้อหาสาระ สอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน มีความครอบคลุมตามกรอบการประเมินเชิงระบบ ที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) เป็นตัวชี้วัดที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จด้านการมีส่วนร่วมของ ภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีตัวชี้วัด ที่เป็นปัจจัยนำเข้า 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน ตัวชี้วัดที่เป็น ปัจจัยกระบวนการ 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และตัวชี้วัดที่เป็นผลผลิต 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาความร่วมมือของภาคีหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในทุกระดับของ สถาบันการศึกษา โดยมีภาคีหุ้นส่วนที่สำคัญในการดำเนินงาน ได้แก่ ผู้บริหาร คณะกรรมการ บริหารชมรมผู้ฝึกสอน กลุ่มบุคลากรทางวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษา ครู อาจารย์ผู้สอน วิชาการ ครูอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ในสถาบันการศึกษา

ผลวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนานักกีฬาของสุรวุฒิ มหารมณี (2551) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จะเป็นแหล่ง สนับสนุนในการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน สถาบันการศึกษา ชมรมสโมสรกีฬา และองค์การการพัฒนาและการจัดการแข่งขัน และผลวิจัยยังได้สนับสนุน กับแนวทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย (ไพศาล หรรษาณชัยกิจ และนภมณฑล ลิขหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุไว้ว่า จะต้องมีการสนับสนุนให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการกีฬาให้มากขึ้น โดยการเพิ่มการมีส่วนร่วมทางการกีฬา จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ ทางการศึกษา ในการเป็นหุ้นส่วนหรือการมีส่วนร่วมในการกีฬา จะต้องอาศัยการดำเนินนโยบาย และแผนการที่ถูกต้องเหมาะสม การมีสมาคมกีฬาที่มีความเป็นมืออาชีพ และระบบการบริหาร ที่สนับสนุนการกีฬาดังแต่ระดับโรงเรียนประถมศึกษาจนถึงระดับสูงสุด จะเพิ่มโอกาสการได้รับ รางวัลในการแข่งขันระดับนานาชาติ และสอดคล้องกับองค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาของราชันี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่ระบุไว้ว่า การพัฒนาการกีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จ สู่ความเป็นเลิศได้นั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางการกีฬา จะต้องมีการรณรงค์สร้างค่านิยมและกระแสการเล่นและรักกีฬา ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วมและรักในทีม ซึ่งจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก การสร้างค่านิยม และสร้างทัศนคติ ที่ดีในการเล่นกีฬา ต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวและการศึกษาในโรงเรียน หลักสูตรและการสอน

ทางพลศึกษาที่ดีจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการปลูกฝังให้เยาวชนรักการเล่นกีฬา และนิยมการเล่นกีฬา และนอกจากนี้ยังมีความคล้ายคลึงกับนโยบายการพัฒนา กีฬาของ De Bosscher et al. (2006) ที่ได้กำหนดไว้ในการพัฒนา กีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันนานาชาติส่วนหนึ่งคือ การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.4 ด้านการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด คือ 1) การกำหนดนโยบายและแผนงาน 2) โครงสร้างคณะกรรมการบริหารวายน้ำในสถาบัน 3) การงบประมาณ 4) วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ระบบข้อมูลของนักกีฬา 6) การจัดสวัสดิการและแรงจูงใจ 7) การประสานงานและประชาสัมพันธ์ 8) การควบคุมและการติดตาม และ 9) การบรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการ รวม 54 เกณฑ์ปฏิบัติ

การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนพัฒนาที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาในด้านการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำ ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินมีความครอบคลุมตามกรอบการประเมินเชิงระบบ ที่ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในด้านการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ โดยมีตัวชี้วัดที่เป็นปัจจัยนำเข้า 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ การกำหนดนโยบายและแผนงาน การกำหนดโครงสร้างคณะกรรมการบริหารกีฬาวัยน้ำในสถาบัน การงบประมาณ การจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดระบบข้อมูลของนักกีฬา ตัวชี้วัดที่เป็นปัจจัยกระบวนการ 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การจัดสวัสดิการและแรงจูงใจ การประสานงานและประชาสัมพันธ์ และการควบคุมและการติดตาม และตัวชี้วัดที่เป็นผลผลิต 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ การบรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการ ที่มีภาคีหุ้นส่วนที่สำคัญในการดำเนินงาน คือผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารชมรมผู้ฝึกสอน กลุ่มบุคลากรทางวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษา ครู อาจารย์ผู้สอนวิชาการ ครูอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นปัจจัยและมีความที่สำคัญในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการนักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับของสถาบันการศึกษา

ผลวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมินรูปแบบการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของศักดิ์ชาย พัทธกัญวงศ์ และโกศล มีคุณ (2551) ที่พบว่า ในระบบการบริหารจัดการ ตัวชี้วัด ได้แก่ ทรัพยากรการบริหาร กระบวนการบริหาร ผลงานของสมาคม และผลงานที่เกิดจากการดำเนินงานของสมาคม และระบบสวัสดิการนักกีฬา ได้แก่ สวัสดิการนักกีฬามูลนิธิทางกีฬาที่ไม่ใช่กีฬา และผลวิจัยยังเป็นไปทำนองเดียวกับการจัดการของสถาบันกีฬา

แห่งออสเตรเลีย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550 ข) ที่มีหน้าที่รับผิดชอบพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพ โดยจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการกีฬาต่าง ๆ ตามมาตรฐานสูงสุด และยังคงคล้องกับองค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550 ข) ที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จจะต้องประกอบด้วย งบประมาณเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้กิจกรรมด้านการกีฬาและออกกกำลังกายที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ และยังได้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการกีฬาของ De Bosscher et al. (2006) ที่กล่าวถึง นโยบายการพัฒนาการกีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันนานาชาติ ประกอบด้วย การสนับสนุนงบประมาณ องค์กรและโครงสร้างของนโยบายกีฬา และยังคงคล้องกับแนวคิดของ Davis (1994) และการพัฒนาการกีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ที่ได้ระบุไว้ว่า ในการส่งเสริมกีฬานั้นมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างของกีฬาในแต่ละประเภทอย่างชัดเจน และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายกีฬา เพื่อกำกับดูแลและประสานงานด้านการกีฬาในทุกๆระดับยังมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย (ไพศาล หรือพาณิชย์กิจและนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุไว้ว่า ระบบการบริหารที่สนับสนุนการกีฬาดังแต่ละระดับโรงเรียนประถมศึกษาจนถึงระดับสูงสุด จะเพิ่มโอกาสการได้รับรางวัลในการแข่งขันระดับนานาชาติ นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลของยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (2554) ส่วนหนึ่งที่ระบุในการจัดให้มีทุนการศึกษาและทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้มีความสามารถสูงด้านกีฬาในระดับนานาชาติให้สามารถพัฒนานักกีฬานักกีฬาทีมชาติที่สร้างชื่อเสียงและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนาการกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนาการกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ในแต่ละระดับของสถาบันการศึกษาดังนี้

1. การอภิปรายผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนาการกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนที่ผลลัพธ์โรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมิน พบว่า โรงเรียนที่ 1

มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบ และมีประสิทธิผลใน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ส่วนโรงเรียนที่ 2 มีประสิทธิภาพในการดำเนิน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และด้านการเพิ่มจำนวนและการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ และมีประสิทธิผล 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.1 ด้านประสิทธิภาพ ผลการประเมินโดยรวม พบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ทั้ง 2 โรงเรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกัน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และองค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ

1.1.1 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจากว่า ทั้ง 2 โรงเรียน มีกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน คือ มีระเบียบ กฎเกณฑ์การเรียนที่มีความยืดหยุ่นและมีการชี้แจงให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ นักกีฬาลงทะเบียนตามที่หลักสูตรหรือที่อาจารย์กำหนด การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรม และสอบตามที่ได้ตกลงกับครู อาจารย์หรือที่ทางโรงเรียนได้กำหนด การกระตือรือร้นในการเรียน การให้ความร่วมมือกับกลุ่มเพื่อน ๆ และการจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมหรือการบ้านและส่งงานครบตามที่ได้มอบหมายตามกำหนดเวลา จึงสามารถอธิบายได้ว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ได้แก่ การกำหนดระเบียบการเรียน การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรม และพฤติกรรมการเรียนหรือการทำกิจกรรมของนักกีฬา ซึ่งผลที่พบมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทพร สุกดี และคณะ (2550) ที่พบว่า อาจารย์ประจำชั้นและอาจารย์ประจำวิชา สามารถจัดระบบให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เป็นนักกีฬา การดูแลให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนให้สามารถเรียนหนังสือได้ครบตามสาระการเรียนรู้ การยืดหยุ่นเวลาการรวบรวมบทเรียน การติดตามการส่งงาน การทำงานให้ครบตามรายวิชาต่าง ๆ โดยประสานงานกับอาจารย์ทำให้นักกีฬามีความกระตือรือร้นในการเรียนค่อนข้างสูง มีความรับผิดชอบ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และมีการติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย

1.1.2 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจาก ทั้ง 2 โรงเรียน มีกิจกรรม หรือพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน คือ มีการจัดตั้งชมรมวัยน้ำ มีวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน มีการจัดการแข่งขันภายในจัดแบ่งกลุ่มสอนตามระดับความสามารถและช่วงอายุ การส่งนักกีฬาฝึกซ้อมกับชมรมอื่น ๆ

การคัดเลือกนักกีฬาด้วยการแข่งขัน สถิติ ผลงาน และประสบการณ์ พร้อมประกาศผลอย่างเป็นทางการ โรงเรียนมีผู้ฝึกสอนที่มีศักยภาพสูงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระดับชาติ มีแผนและโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ชัดเจนและเป็นไปตามแผน มีผู้เชี่ยวชาญมาคอยให้คำแนะนำในบางครั้ง การทดสอบสถิติเป็นประจำทุกเดือน รวมทั้งมีการแข่งขันเพื่อสร้างประสบการณ์อยู่เสมอ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดการภายในชมรมว่ายน้ำ ของโรงเรียน การค้นหานักกีฬาน้ำใหม่ การคัดเลือกนักกีฬา การพัฒนาผู้ฝึกสอนที่ต่อเนื่อง การฝึกซ้อม ซึ่งผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของสมพงษ์ ชาตะวิถี (2553, หน้า 2-5) ที่ได้ระบุถึงการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยมีหลักการในการพัฒนานักกีฬา คือ การเตรียมความพร้อมด้านผู้ฝึกสอน การเตรียมการด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และการแข่งขัน และยังได้สอดคล้องกับความเห็นของสุรวุฒิ มหามนต์ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า การเตรียมและพัฒนา นักกีฬาสู่การแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรจะได้เข้ารับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ เพราะเทคนิคต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาสูงขึ้นจำเป็นที่ผู้ฝึกสอนต้องได้รับการอบรมและพัฒนาให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา และสามารถนำความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ มาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาเป็นการยกระดับมาตรฐานของผู้ฝึกสอนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ผลวิจัยยังได้สนับสนุนแนวทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศอังกฤษ (ไพศาล หรรษาชัยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุว่า ในการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬานั้น จะต้องมีการคัดสรรนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ และมีระบบข้อมูลที่ช่วยในการสรรหานักกีฬารุ่นเยาว์ที่มีศักยภาพ

ส่วนองค์ประกอบที่จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพหรือให้มี ความชัดเจนมากยิ่งขึ้นทั้ง 2 โรงเรียน มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของ ภาควิชาในส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ที่พบว่า การส่งเสริม และพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาควิชาในส่วนในด้านต่าง ๆ ยังมีผลการดำเนินงานที่ยังไม่ชัดเจน คือ การจัดทำยุทธศาสตร์หรือมาตรการเชิงรุก การแก้ไขปัญหาด้านการศึกษาของนักกีฬาว่ายน้ำ การประชุมชี้แจงร่วมกับภาควิชาในส่วน การกำหนดกรอบมาตรการบรรเทาโทษ หน้าที่ในการติดตามและประเมินผล จึงสามารถอธิบายได้ว่า สิ่งที่ปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายและแผนงาน และในตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพเหล่านี้ จะขึ้นอยู่กับทำให้ความสำคัญ และ การดำเนินงานของภาควิชาในส่วนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารโรงเรียน ชมรมหรือสโมสร (คณะกรรมการบริหารชมรม) ครูอาจารย์ผู้สอน ครูอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ฝึกสอน และผู้ปกครอง ตลอดจนช่วงเวลาของการมีส่วนร่วม การประสานงานกับภาควิชาในส่วน สภาพและสถานการณ์ ในการดำเนินงานของโรงเรียน

1.2 ด้านประสิทธิผล ผลการประเมินโดยรวม พบว่า การดำเนินการมีประสิทธิภาพทั้ง 2 โรงเรียน ซึ่งมีประสิทธิผลที่สอดคล้องกัน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาว่ายน้ำ และองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ

1.2.1 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาว่ายน้ำ เนื่องจากโรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มีผลการดำเนินงาน โดยการแจ้งให้นักกีฬาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน และครู อาจารย์ประจำชั้นหรือครูอาจารย์ที่ปรึกษาได้รับรู้ผลการเรียนของนักกีฬาในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียน นักกีฬามีผลการเรียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ในรายวิชาต่าง ๆ และส่วนใหญ่ยังมีผลการเรียนที่พัฒนาขึ้น ส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการศึกษานักกีฬา คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การกำหนดระเบียบการเรียนของนักกีฬา และตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมของนักกีฬา และพฤติกรรม การเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานจะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพร สุดดี และคณะ (2550) ที่ประเมินโครงการพัฒนาทักษะว่ายน้ำ แบบเรียนรวมห้อง พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการของแต่ละคนได้อย่างชัดเจน โดยที่นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ดีมากเป็นส่วนใหญ่ และนักเรียนก็รู้สึกพอใจกับผลการเรียนของตนเอง

1.2.2 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ เนื่องจาก โรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มีผลการดำเนินงาน โดยให้ความสำคัญกับภาคีหุ้นส่วน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมีการติดตามและประเมินผลร่วมกับภาคีหุ้นส่วนทั้งในด้านการฝึกซ้อม และแข่งขันและมีการนำผลมาวางแผนในครั้งต่อไป ในช่วงเวลาของการมีส่วนร่วมมีการประสานงานกับภาคีหุ้นส่วนกับการดำเนินงานของโรงเรียน และส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานจะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งผลที่พบดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของรัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบด้านการกีฬาในทุกระดับจะต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

2. การอภิปรายผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมินพบว่า โรงเรียนที่ 1 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และมีประสิทธิผลในทุกองค์ประกอบ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ส่วนโรงเรียนที่ 2 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบ และมีประสิทธิผลในทุกองค์ประกอบเช่นกัน ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.1 ด้านประสิทธิภาพ ผลการประเมินโดยรวม พบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ทั้ง 2 โรงเรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกัน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ

2.1.1 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ

เนื่องจาก ทั้ง 2 โรงเรียนมีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน คือ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย การจัดทำแผนปฏิบัติการ และงบประมาณประจำปี การจัดทรัพยากรในการพัฒนานักกีฬา และมาตรการในการให้บุคคลหรือหน่วยงานให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานักกีฬา ในการแก้ปัญหาการศึกษา การพัฒนาการแข่งขันและการจัดการแข่งขัน การจัดกิจกรรมกระชับความสัมพันธ์ และการประชุมชี้แจงอย่างต่อเนื่อง จึงสามารถอธิบายได้ว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ได้แก่ การมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและแผนงาน และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ซึ่งผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวทาง การพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย (ไพศาล หรรษาวิชย์กิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุไว้ว่า การเป็นหุ้นส่วนหรือการมีส่วนร่วมในการกีฬา จะต้องอาศัยการดำเนินนโยบายและแผนการที่ถูกต้องเหมาะสม และยังสนับสนุนกับแนวคิดของรัชนี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบด้านการกีฬาในทุกระดับจะต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ มีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา และการจัดกิจกรรม ส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศอย่างครอบคลุม

2.1.2 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจาก ทั้ง 2 โรงเรียน มีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน คือ การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจไว้อย่างชัดเจน พร้อมแผนปฏิบัติการและโครงการประจำปี การจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและได้มาตรฐาน การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารชมรมจากบุคคลภายในและบุคคลภายนอกโรงเรียนพร้อมบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน การจัดทำข้อมูลสถิติของนักกีฬาแต่ละรุ่นและการพัฒนาการของนักกีฬา การจัดสวัสดิการในการให้ทุนที่เหมาะสม อาหาร เบี้ยเลี้ยง ค่ารักษาพยาบาล ประกันชีวิต ใบประกาศเกียรติคุณ เสื้อสามารถ และการประชาสัมพันธ์ความสำเร็จหรือการดำเนินงานในสื่อต่าง ๆ หลายช่องทาง ตลอดจนการควบคุมติดตามการเรียนและการกีฬาอย่างต่อเนื่อง จึงสามารถอธิบายได้ว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ได้แก่ นโยบายและการวางแผน โครงสร้างคณะกรรมการบริหารชมรมวัยน้ำ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบข้อมูลของนักกีฬา การจัดสวัสดิการและแรงจูงใจ การประสานงานและประชาสัมพันธ์ และการควบคุมติดตาม ซึ่งผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนานักกีฬาของ De Bosscher et al. (2006) ที่พบว่า การพัฒนานักกีฬาที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การสนับสนุนงบประมาณองค์กรและโครงสร้างของนโยบายกีฬา อุปกรณ์ในการฝึก และได้สนับสนุนงานวิจัยของไพฑูรย์ กันสิงห์ (2552) ที่พบว่า การบริหารจัดการกีฬามวลชน จะประกอบด้วย การดำเนินงานที่เป็นกระบวนการ คือ ด้านการวางแผน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์การดำเนินงาน ด้านการจัดองค์กร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน มีการประชาสัมพันธ์ มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ด้านการควบคุม มีระบบ วิธีการติดตาม การตรวจสอบ สรุปและการปรับปรุงแก้ไข

ส่วนองค์ประกอบที่จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ และองค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำ

2.1.2.1 องค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจากการพัฒนาการสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬาวัยน้ำ การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมการเรียน ยังมีผลการดำเนินงานที่ยังไม่ชัดเจน เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มเพื่อน ๆ จึงสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่ปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรม และพฤติกรรมการเรียนและการทำกิจกรรม ซึ่งปัจจัยที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพเหล่านี้ จะขึ้นอยู่กับทำให้ความสำคัญ และการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหาร โรงเรียน ครู อาจารย์ผู้สอนด้านวิชาการ ครู

อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนช่วงเวลาของการมีส่วนร่วม การประสานงานกับภาคีหุ้นส่วน สภาพและสถานการณ์จากธรรมชาติและการเมืองอาจส่งผลต่อการดำเนินงานของโรงเรียน ผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ (2535) ที่ระบุว่า ควรมีการส่งเสริมให้มีการแนะแนวและช่วยเหลือทางการศึกษาให้แก่นิสิตที่เป็นนักกีฬาทุกคน เช่น จัดสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักกีฬาในวิชาที่เรียนไม่ทัน หรือมีการแนะนำให้ลงทะเบียนให้น้อยลงในภาคการศึกษาที่มี โปรแกรมการแข่งขัน หรือควรติดต่ออาจารย์ผู้สอนเพื่อนำบทเรียนไปอ่านและทบทวนในเวลาว่าง ระหว่างเดินทางไปแข่งขัน หรือติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อขอรับงานไปศึกษาค้นคว้าในระหว่างตนเองไม่อยู่ไปทบทวนให้ทันเพื่อน ๆ

2.1.2.2 องค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถของ นักกีฬาวัยรุ่น เนื่องจาก การคัดเลือกนักกีฬา การพัฒนาบุคลากรและการใช้หลักวิทยาศาสตร์การ กีฬา ยังมีผลการดำเนินงานที่ยังไม่ชัดเจน ซึ่งในโรงเรียนจะต้องมีการคัดเลือกนักกีฬาที่เป็นระบบ การพัฒนาผู้ฝึกสอน การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา การสร้างประสบการณ์ของนักกีฬา อย่างต่อเนื่อง จึงสามารถอธิบายได้ว่า สิ่งที่ถูกบิดหรือสิ่งที่ปรากฏในตัวชีวิตประสิทธิภาพที่เป็น ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การจัดการชมรมวัยรุ่น การค้นหานักกีฬา และการพัฒนาผู้ฝึกสอน และใน ตัวชีวิตประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การฝึกซ้อม การใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และ การสร้างประสบการณ์ในการแข่งขัน ซึ่งปัจจัยที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพเหล่านี้ จะขึ้นอยู่กับ การให้ความสำคัญ และการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ชมรมหรือสโมสร คณะกรรมการบริหารชมรม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น ตลอดจนช่วงเวลาของการมี ส่วนร่วม การประสานงานกับภาคีหุ้นส่วน สภาพและสถานการณ์ในการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของรัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนากีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศได้นั้น ประกอบด้วย การพัฒนาความสามารถตัวนักกีฬาหรือผู้เล่น การพัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน หรือครูพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา การจัดการแข่งขันหรือเข้าร่วมที่เปรียบเสมือนสถานที่ประลองทักษะทางกีฬา การนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ และยังคงสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนากีฬา ของประเทศอังกฤษ (ไพศาล หรรษาณชัยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุว่า ความสำเร็จทางการกีฬาจะขึ้นอยู่กับโครงสร้างการสนับสนุนและส่งเสริมนักกีฬาเยาวชนที่มี ความสามารถในทุกขั้นตอน การฝึกสอน การแข่งขัน สนามฝึกกีฬา และบริการสนับสนุนต่าง ๆ ต้องมีอยู่อย่างพร้อมมูลในกีฬาทั้งระบบ

2.2 ด้านประสิทธิผล ผลการประเมินโดยรวม พบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ทุกองค์ประกอบทั้ง 2 โรงเรียน ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยรุ่น ด้านการเพิ่มจำนวนและ

พัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ

2.2.1 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจากโรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มีการดำเนินงานโดยมีการแจ้งให้นักกีฬาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน และครู อาจารย์ประจำชั้นหรือครูอาจารย์ที่ปรึกษาได้มีการรับรู้ผลการเรียนของนักกีฬาในรายวิชาต่างที่ได้ลงทะเบียน มีผลการเรียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ในทุกรายวิชา และนักกีฬาส่วนใหญ่ยังมีผลการเรียนที่พัฒนาขึ้น ส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการศึกษานักกีฬา คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชีวิตประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การกำหนดระเบียบการเรียนของนักกีฬา และตัวชีวิตประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรม และพฤติกรรมกรเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชีวิตที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์ประกอบนี้ จะสามารถส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ

2.2.2 การมีประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจาก โรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มีการดำเนินงานโดยประสบความสำเร็จในการแข่งขันรายการที่ชมรมสโมสรต่าง ๆ จัดการแข่งขัน การแข่งขันรายการชิงแชมป์ประเทศไทย มีนักกีฬาวัยน้ำของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จทำลายสถิติ และเป็นตัวแทนในการเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ ส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำ คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชีวิตประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การจัดการชมรม การค้นหานักกีฬา และการพัฒนาผู้ฝึกสอน และตัวชีวิตประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การคัดเลือกนักกีฬา การฝึกซ้อม การประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และการสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ของนักกีฬา จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชีวิตที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์ประกอบนี้ จะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาวัยน้ำ

2.2.3 การมีประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจาก โรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มีการดำเนินงานที่มีมาตรการในการติดตามและบทบาทหน้าที่ร่วมกับภาคีหุ้นส่วน มีการติดตามและประเมินผลในการฝึกซ้อมและแข่งขันร่วมกับภาคีหุ้นส่วน และส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชีวิต

ประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน และ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์ประกอบนี้ จะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ

2.2.4 การมีประสิทธิผลในองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจาก โรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มีการดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนและมีนักกีฬาวัยน้ำที่เพิ่มขึ้น ภาคีหุ้นส่วนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในการพัฒนานักกีฬา และการจัดการทรัพยากรในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิผลด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชี้วัด ประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การกำหนดนโยบายและแผนงาน การกำหนดโครงสร้างคณะกรรมการบริหารชมรม ระบบข้อมูลของนักกีฬา และตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การจัดสวัสดิการและแรงจูงใจ การประสานงานและประชาสัมพันธ์ และการควบคุมและการติดตาม จึงสามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเหล่านี้ จะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ

3. การอภิปรายผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในระดับอุดมศึกษา

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับอุดมศึกษาทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมิน พบว่า มหาวิทยาลัยที่ 1 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบ และมีประสิทธิผล 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมินโดยรวม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ส่วนมหาวิทยาลัยที่ 2 มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพียง 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และมีประสิทธิผล 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ และด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ ผลการประเมินโดยรวม ไม่มีประสิทธิภาพแต่มีประสิทธิผล

3.1 ด้านประสิทธิภาพ ผลการประเมินโดยรวม พบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกันทั้ง 2 มหาวิทยาลัย มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ

3.1.1 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจากมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง มีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน คือ มีการกำหนดระเบียบและมาตรฐานการเรียนรู้ที่แตกต่างหรือยืดหยุ่นจากนักศึกษาทั่วไป มีชั่วโมงในการให้คำปรึกษาของอาจารย์วิชาการ การเข้าเรียน และร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ที่กำหนด มีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือกับอาจารย์ การจัดการเรียนการสอนให้กับกลุ่มนักกีฬาเป็นพิเศษที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนปกติ และการมีส่วนร่วมกับกลุ่มเพื่อน ๆ หรือกลุ่มนักกีฬารุ่นพี่ได้มีการสอนพิเศษให้กลุ่มน้อง ๆ ที่เรียนไม่ทัน หรือที่ได้คะแนนไม่ดี จึงสามารถอธิบายได้ว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพ ได้แก่ การกำหนดระเบียบการเรียนของนักกีฬา การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา การเข้าเรียน และร่วมกิจกรรม และพฤติกรรมกรเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา ซึ่งผลที่พบมีความสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ (2535) ที่กล่าวไว้ว่า ควรส่งเสริมให้มีการแนะแนวและช่วยเหลือทางการศึกษาให้แก่บัณฑิตที่เป็นนักกีฬาทุกคน เช่น จัดสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักกีฬาในวิชาที่เรียนไม่ทัน หรือมีการแนะนำให้ลงทะเบียนในชั้นน้อยลงในภาคการศึกษาที่มีโปรแกรมการแข่งขัน หรือติดต่ออาจารย์ผู้สอนเพื่อนำบทเรียนไปอ่านและทบทวนในเวลาว่างระหว่างเดินทางไปแข่งขัน หรือติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนเพื่อขอรับงานไปศึกษาค้นคว้าในระหว่างตนเองไม่อยู่ไปทบทวน ส่วนองค์ประกอบที่บางมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากผลการประเมิน พบว่า มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วน ในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ และองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ

3.1.1.1 องค์ประกอบด้านการเพิ่มจำนวนและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจาก ในบางมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานที่ยังไม่ชัดเจน โดยจะต้องมีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมและแข่งขัน มีเกณฑ์ในการจัดลำดับความสามารถของนักกีฬา ระบบการคัดเลือกนักกีฬา การเสริมสร้างสมรรถภาพ การฝึกซ้อมตามแผน หรือตารางที่กำหนด การเก็บตัวที่เหมาะสม การใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในการคัดเลือกนักกีฬา และการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถ มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นที่ปรึกษาหรือคอยให้คำแนะนำ การสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา จึงสามารถอธิบายได้ว่า สิ่งที่เป็นปฏิกิริยาหรือสิ่งที่ปรากฏในตัวชี้วัด ประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การจัดการชมรมวัยน้ำ การค้นหา นักกีฬา และการบริการ สนับสนุนนักกีฬา และในตัวชี้วัดที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การคัดเลือกนักกีฬา การฝึกซ้อม การใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และการสร้างประสบการณ์ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ จะขึ้นอยู่กับ การให้ความสำคัญ และการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ชมรมหรือสโมสรวัยน้ำของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน เป็นต้น รวมทั้งช่วงเวลาของการมีส่วนร่วม การประสานงาน

กับภาคีหุ้นส่วน สภาพและสถานการณ์ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลที่พบดังกล่าว มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2538) ที่พบว่า การเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ได้แก่ บุคลากร เช่น นักกีฬา ผู้จัดการทีม โค้ช ตลอดจนเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกขณะซ้อมหรือทำการแข่งขัน สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และ งบประมาณ และยังสอดคล้องกับการพัฒนากีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ที่พบว่า มหาวิทยาลัยจะต้องมีการพัฒนากระบวนการคัดเลือกนักกีฬา และพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยที่ก่อให้เกิดความมีส่วนร่วม

3.1.1.2 องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาวัยรุ่นเนื่องจาก ในบางมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานที่ยังไม่ชัดเจน โดยจะต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการฝึกซ้อม การมีกิจกรรมกระชับความสัมพันธ์ของภาคีหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมกับฝ่ายวิชาการ จึงสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่ปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และในตัวชี้วัดที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับให้ความสำคัญ และการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ชมรมหรือสโมสร (คณะกรรมการบริหารชมรม) อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ฝึกสอน และบุคลากรสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือพลศึกษา ช่วงเวลาของการมีส่วนร่วม การประสานงานกับภาคีหุ้นส่วน สภาพและสถานการณ์ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนากีฬาของประเทศไทย (ไพศาล หรรษาณชัยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547) ที่ระบุไว้ว่า การมีส่วนร่วมในการกีฬา จะต้องอาศัยการดำเนินนโยบายและแผนการที่ถูกต้องเหมาะสม และระบบการบริหารที่สนับสนุนการกีฬาตั้งแต่ระดับโรงเรียนประถมศึกษาจนถึงระดับสูงสุด จะเพิ่มโอกาสการได้รับรางวัลในการแข่งขันระดับนานาชาติ และยังมีความสอดคล้องกับแนวคิดของรัชนี้ ขวัญบุญจันทร์ (2551, หน้า 15-17) ที่กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบด้านการกีฬาในทุกระดับจะต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระบบโรงเรียน สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งองค์กรส่งเสริมกีฬา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับอย่างครอบคลุม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการพัฒนากีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ที่พบว่า มหาวิทยาลัยจะต้องมีการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยที่ก่อให้เกิดความมีส่วนร่วมจากบุคคลที่เกี่ยวข้องจากฝ่ายต่าง ๆ

3.1.1.3 องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจากในบางมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานที่ยังไม่ชัดเจน โดยจะต้องพัฒนาโครงสร้างคณะกรรมการบริหารชมรมวัยน้ำ จำนวนและบทบาทหน้าที่ การงบประมาณความสอดคล้องกับแผนงานหรือโครงการ การหาแหล่งงบประมาณมาสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ไม่เอื้อต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมและแข่งขัน ขาดการจัดทำคู่มือนักกีฬา ประวัติการเรียน และการกีฬา สถิติและการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ขาดสวัสดิการที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักกีฬา ขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่หลากหลาย ขาดกระบวนการ ขั้นตอนและเทคนิคการควบคุมติดตาม จึงสามารถอธิบายได้ว่า สิ่งที่ปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ นโยบายและแผนงาน คณะกรรมการบริหารชมรมวัยน้ำ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบข้อมูล และในตัวชี้วัดที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การจัดสวัสดิการ และแรงจูงใจ การประสานงานและประชาสัมพันธ์ และการควบคุมติดตาม ซึ่งปัจจัยที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพเหล่านี้ จะขึ้นอยู่กับ การให้ความสำคัญ และการดำเนินงานของภาคีหุ้นส่วนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารชมรมหรือสโมสร ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นต้น รวมทั้งช่วงเวลาของการมีส่วนร่วม การประสานงานกับภาคีหุ้นส่วน สภาพและสถานการณ์ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลที่พบดังกล่าวสอดคล้องกับการพัฒนากีฬาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ที่พบว่า ยังขาดแคลนทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ ไม่มีบุคลากรกีฬาที่เพียงพอ ไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมและอุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เพียงพอ รวมทั้งการจัดการกีฬา ยังไม่มีการประสานงานเท่าที่ควร พร้อมการปรับปรุงระบบชมรมกีฬาและการดำเนินงานในโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ และยังมี ความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ พลอยแหวน (2540, บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมวัยน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดการบุคคล ด้านการงบประมาณ ด้านสถานที่วัสดุและอุปกรณ์ ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล ยกเว้นด้านการอำนวยความสะดวกเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับดี ส่วนปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมวัยน้ำ มีปัญหาในการดำเนินอยู่ในระดับมากในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดการบุคคล ด้านการงบประมาณ ด้านสถานที่วัสดุและอุปกรณ์ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผลและด้านการอำนวยความสะดวก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ จินตนาประวาลี (2544) พบว่า การบริหารจัดการกีฬาในโครงสร้างระบบการบริหารจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุง ด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ตลอดจนการวางแผนการจัดการบริหาร การกีฬาต้องมีระบบ มีความสะดวกต่อการติดตาม และการประเมินผล

3.2 ด้านประสิทธิผล ผลการประเมินโดยรวม พบว่า การดำเนินการมีประสิทธิภาพทั้ง 2 มหาวิทยาลัย ซึ่งมีประสิทธิผลที่สอดคล้องกัน 1 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการศึกษาของนักกีฬาวัยน้ำ

3.2.1 ประสิทธิภาพในองค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ เนื่องจากมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง นักกีฬามีผลการเรียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ในทุกรายวิชา และนักกีฬาส่วนใหญ่มีผลการเรียนที่พัฒนาขึ้น และส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดประสิทธิผลด้านการเรียนของนักกีฬาในระดับมหาวิทยาลัย คือ มีการปฏิบัติหรือสิ่งที่ปรากฏในการดำเนินงานของตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การกำหนดระเบียบการเรียนของนักกีฬา และตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่เป็นกระบวนการ ได้แก่ การสร้างเสริมองค์ความรู้ของนักกีฬา การเข้าเรียนและร่วมกิจกรรม และพฤติกรรมการเรียนและการทำกิจกรรมของนักกีฬา สามารถอธิบายได้ว่า ตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานเหล่านี้ จะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์ประกอบด้านการศึกษานักกีฬาวัยน้ำ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์ และการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา โดยการทดลองใช้ในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยการพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา การพัฒนาเกณฑ์การประเมินแผนที่ผลลัพธ์และ การประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการทดลองใช้แผนที่ผลลัพธ์ในสถาบันการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1.1 การพัฒนาแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา พบว่า ความพร้อม และการมีส่วนร่วมเป็นบทบาทและหน้าที่สำคัญของภาคีหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับภาคีหุ้นส่วนตั้งแต่ในการดำเนินการพัฒนารูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ การพัฒนาเกณฑ์ประเมิน การนำแผนที่ผลลัพธ์ไปดำเนินการปฏิบัติ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการได้รับประโยชน์จากการพัฒนากีฬา จากภาคีหุ้นส่วนทั้งภายในและนอกสถาบันการศึกษา

1.2 แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษา พบว่า ด้านการศึกษาของนักกีฬา ที่มีประเด็นในการพัฒนาโดยการกำหนดระเบียบการเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ พฤติกรรมการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมวายน้ำ สถาบันการศึกษาจึงควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือประเด็นพฤติกรรมเหล่านี้ เพื่อเป็นการพัฒนาการศึกษาของนักกีฬาให้เกิดผลสำเร็จ

1.3 แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษา พบว่า การพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา ที่มีประเด็นในการพัฒนาโดยการจัดการชมรมหรือสโมสร การค้นหา และการคัดเลือกนักกีฬา การบริการสนับสนุนนักกีฬา การพัฒนาผู้ฝึกสอน การฝึกซ้อม การใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และการสร้างประสบการณ์ในการแข่งขัน สถาบันการศึกษาจึงควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือประเด็นพฤติกรรมเหล่านี้ เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาให้เกิดผลสำเร็จ

1.4 แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬา ที่มีประเด็นในการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล สถาบันการศึกษาจึงควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือประเด็นพฤติกรรมเหล่านี้ เพื่อเป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีหุ้นส่วนในการพัฒนานักกีฬาให้เกิดผลสำเร็จ

1.5 แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการพัฒนานักกีฬา ที่มีประเด็นในการพัฒนาโดยการกำหนดนโยบายและแผนงาน กำหนดโครงสร้างคณะกรรมการกีฬาวัยน้ำ การจัดสรรงบประมาณวัสดุ อุปกรณ์ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การจัดสวัสดิการ การสร้างแรงจูงใจ การประสานงาน การประชาสัมพันธ์ และการควบคุมติดตาม สถาบันการศึกษาจึงควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือประเด็นพฤติกรรมเหล่านี้ เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารจัดการพัฒนานักกีฬาให้เกิดผลสำเร็จ

1.6 การกำหนดขอบเขตของการนำแผนที่ผลลัพธ์ไปใช้ในสถาบันการศึกษา ควรพิจารณาขอบเขตให้มีความสอดคล้องกับสภาพและบริบทของสถาบันการศึกษาในแต่ละแห่ง หรือแต่ละระดับ โดยการวิจัยนี้ใช้ได้สำหรับสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง และ/ หรือสถาบันการศึกษาที่มีลักษณะสภาพที่ใกล้เคียงกัน

1.7 บริบทของการนำไปใช้ ควรตระหนักถึงสภาพและสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยสำคัญที่อาจเป็นข้อจำกัดของความสำเร็จของการพัฒนา เช่น สถานการณ์การเมือง และภัยธรรมชาติ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็น เพื่อการวิจัยในโอกาสต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถาบันการศึกษาที่ใช้แผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศกับสถาบันการศึกษาที่ไม่ใช้รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษาที่มีการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถาบันการศึกษาที่มีการดำเนินงานที่ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3 ควรมีการศึกษาการใช้รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์การพัฒนานักกีฬาวัยน้ำสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา โดยมีการให้ภาคีหุ้นส่วนได้รับทราบผลการดำเนินงานในด้านที่เป็นจุดอ่อนหรือในด้านที่ยังไม่มีการพัฒนา จากการตรวจสอบและประเมินจากผู้วิจัยตลอดช่วงเวลาที่มีการใช้รูปแบบแผนที่ผลลัพธ์ เพื่อความสำเร็จในประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการพัฒนา

2.4 ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ ผลที่ได้รับ หรือความพึงพอใจของภาคีหุ้นส่วนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนานักกีฬาวัยน้ำในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ